

DE OLDTIMER

een tragikomedie

van LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal@gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met: de auteur

en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

VIC WACHERS, de grootvader	(70 jaar)
PATRICK, de vader	(50 jaar)
SANDRA, zijn vrouw	(48 jaar)
MAARTEN, de zoon	(19 jaar)
IMKE, de dochter	(18 jaar)
NADIA, de zuster van SANDRA	(45 jaar)
FRANS van POL	(60 jaar)
MARIEKE SMETS	(60 jaar)
JEF van TREESKE	(60 jaar)
Mevrouw MEDUSA	(35 jaar)

DECOR:

Het bureau van een ietwat gedateerde garage

NOOT van de auteur:

Om geen problemen te krijgen met een bestaand automerk,
laten wij garage WACHERS een fictief merk vertegenwoor-
digen, namelijk FRIESLA.
CONDOR en POESTA zijn (fictieve) modellen van dit merk.

EERSTE TAFEREEL

(Patrick telefoneert. Vic staat in zijn buurt.)

PATRICK- (In hoorn) Jij moet naar de automobielininspectie?... Vandaag?... En je wagen is nog niet nagezien?... Jij wacht, om met je wagen naar hier te komen, tot jij weet, wat eraan mankeert?... Zou jij niet beter andersom te werk gaan? Eerst naar hier komen, om te laten herstellen wat nodig is, en pas nadien naar de autokeuring gaan?... Garagisten zijn te duur? Mijnheer, als jij straks van de autokeuring komt, zou ik hier moeten klaarstaan, om je wagen onmiddellijk te herstellen. Heb ik de nodige onderdelen hiervoor wel in voorraad?... Een goede garagist heeft die? Dan ga jij best naar een goede garagist, mijnheer! Salut!

(Meteen werpt Patrick de hoorn op de haak.)

VIC- Jij bent kort van stof.

PATRICK- Je zou het voor minder. Ze gunnen je bijna niets, en toch zou je onmiddellijk voor hen moeten klaarstaan. "Garagisten zijn te duur!" Hoe weet hij dit? Ik zie hem hier nooit!

VIC- Het is hier niet meer zo druk de laatste tijd.

PATRICK- De laatste tijd?

VIC- Ik heb je dit al eens eerder willen zeggen.

PATRICK- Tegenwoordig willen de meeste mensen meermaals per jaar met vakantie gaan. En als ze niet weg zijn, hier zoveel mogelijk terrasjes doen. Zij moeten dan "ergens" besparen.

VIC- Op het onderhoud van hun wagen?

PATRICK- Daar vooral.

VIC- Als zij onderweg met panne komen te staan, kost hun dit een pak meer.

PATRICK- Dus zijn de garagisten te duur!

VIC- Ik heb zelf deze garage gebouwd. Veertig jaar lang heb ik ze uitgebaat. Ik heb ze geregeld moeten vernieuwen.

PATRICK- Nieuw materiaal?

VIC- En nieuwe opties. (Enthousiast) Iets wat nieuw is,

slaat aan. De mensen willen iets, wat anderen nog niet hebben. Zij willen opvallen.

PATRICK- Wat zou ik hier moeten vernieuwen, pa?

VIC- In de automobielerwereld verandert er zoveel.

PATRICK- Als ik dit allemaal wil volgen, moet ik over een pak geld beschikken. Dit heb ik niet.

VIC- (Wat komisch) Jij wacht toch niet op mijn erfenis?

PATRICK- Denk jij, dat ik er dan bovenop ben?

VIC- (Geamuseerd) Ik denk het niet.

(Imke verschijnt.)

VIC- (Vrolijk) Miss België!

IMKE- Dag, opa.

VIC- Ons Imke ziet er altijd even chic uit.

PATRICK- (Lichtjes ironisch) Naar wie heeft die de aard?

IMKE- Is ma er niet?

PATRICK- Die is voor mij naar de aftermarket.

VIC- Heb jij daar wat besteld?

PATRICK- Waarom zou ik mijn vrouw daar anders naartoe sturen?

IMKE- Die is nu eens nooit thuis!

PATRICK- Hoe weet jij dit? Jou zie ik thuis ook nooit.

IMKE- Ik heb mijn werk.

PATRICK- Zeven uurtjes per dag, drie dagen per week.

VIC- Werk jij nog altijd bij de poederdoos?

IMKE- In de "Tache de Beauté", bij madam Semal.

VIC- Wij noemen haar de poederdoos. Altijd ziet zij eruit, of zij net uit een veel te ~~gekleurd~~ ^{seksueel} schilderij is gestapt. Dat is toch niet jouw werk?

IMKE- Madam verzorgt zichzelf wel.

VIC- Dat moet plezant zijn, de hele dag proberen van sommige gezichten nog iets te maken.

IMKE- Ik heb ook nog wat anders te doen.

- VIC- Zoals?
- IMKE- Manicure, pedicure, ontharen, nagelverzorging...
- VIC- Ik heb nogal wat rimpels in mijn gezicht. Kan jij die wat wegwerken?
- IMKE- Jij vraagt best meteen een ander gezicht, opa.
- PATRICK- Jij spreekt tegen je grootvader!
- VIC- (Vriendelijk) Imke mag toch eens plagen.
- PATRICK- Zij mocht wat meer thuis zijn. Waar heb jij vannacht weer gezeten?
- VIC- Is zij niet thuis geweest?... (Lichtjes ironisch)
Dan heb jij niet de aard naar je pa. Die ging nooit uit.
- PATRICK- Toch veel minder dan zij. En waarschijnlijk ook veel minder dan jij. Jij was nog geen twintig, toen ik werd geboren.
- VIC- (Geamuseerd) Ik heb altijd en overal mijn best gedaan.
- PATRICK- En jij was waarschijnlijk geen trage?
- VIC- Op mijn twintigste had ik al een eigen garage.
- PATRICK- Dat waren andere tijden.
- VIC- Toen ik op mijn achttiende de technische school achter mij liet, ging ik helpen in de garage van Mon Verdoodt. Druk was het er allerminst. Mon stond meestal in de poort van zijn garage. Met iedere voorbijganger probeerde hij een babbeltje te slaan. Een hele babbel meestal.
- PATRICK- Urenlang naar het schijnt.
- VIC- Mon had zelfs een laag muurtje laten metsen vlak naast zijn garagepoort, om tijdens dat gebabbel niet de hele tijd te moeten rechtstaan. Intussen zette Mon mij aan het werk.
- IMKE- Verdiende jij daar goed, opa?
- VIC- Mon zelf kon niet eens leven van die garage. Af en toe kreeg ik wat drinkgeld. Niet eens genoeg, om een avondje uit te gaan.
- IMKE- Jij nam dit?
- VIC- Ik had niks anders. Ik zocht mij een meisje, dat ook niks had. In plaats van uit te gaan, bleven wij thuis. Op ons negentiende zijn wij getrouwd.

- IMKE- Het was toch niet van moetens, opa?
- VIC- Jawel. Wat konden wij anders doen, avond na avond thuis?
- IMKE- Teevee Kijken.
- VIC- Ik keek veel liever naar haar. Nu hebben ze het gedurig over Tarragona, Allicante, Malaga, en noem maar op. Wij in onze tijd hadden hiervan nog nooit gehoord. Wij wisten dit niet eens liggen. Verder dan het openluchtmuseum van Bokrijk, het strand van Sint Anneke, of Onze-Lieve-Vrouwke van Scherpenheuvel waren wij nog nooit geweest.
- IMKE- (Kan dit niet geloven) En jullie waren content?
- VIC- Veel contentter dan die van nu, met hun muziekfestivals om de twee, drie dagen.
- IMKE- Maar goed, dat ik "nu" leef!
- VIC- Ik leef nu ook nog. Wel iets minder druk dan jij.
- PATRICK- Moet jij niet naar je werk?
- IMKE- Ik moet eerst ons ma spreken.
- VIC- Misschien zit er al iemand op jou te wachten voor rode teennagels. Die hebben wij nooit gehad, hè Patrick.
- PATRICK- Neen. Alleen af en toe blauwe, als er ons iemand op de tenen had getrapt.
- IMKE- Wanneer verwacht jij ons ma?
- PATRICK- Als ik dit eens wist!
- IMKE- Dan ben ik ervandoor.
- PATRICK- Zorg dat jij vanavond thuis slaapt!
- (Imke antwoordt enkel met een lichte glimlach. Dan is zij de deur uit.)
- VIC- Blijft Imke 's nachts soms weg?
- PATRICK- Soms? Om de keren te noteren dat die aan de ontbijttafel verschijnt, hebben wij geen telraam nodig.
- VIC- Zij is meerderjarig.
- PATRICK- Maar nog lang niet volwassen!
- VIC- Zij gaat al werken.
- PATRICK- Een paar dagen per week. Met wat zij daar verdient, komt zij niet eens rond voor haar gewone kosten.

- VIC- (Wat plagerig) Jij rekent misschien nogal veel voor haar kosten inwoon?
- PATRICK- (Nogal ironisch) Haar kosten inwoon? jij denkt, dat zij hier ooit iets voor bijdraagt?
- VIC- In korte tijd is de wereld fel veranderd.
- PATRICK- Veel te veel! Als je er eventjes tussenuit bent geweest, kan je gewoon niet meer volgen. 's Nachts niet naar huis komen! Ik had het met jou eens moeten proberen!
- VIC- Jij kwam altijd naar huis. Als ik van de trap kwam, om naar mijn werk te vertrekken, kwam jij al op je sokken naar boven geslopen.
- PATRICK- (Protesterend) Elke ochtend reden wij samen naar hier!
- VIC- Ik heb hier dikwijls tot 's middags op jou zitten wachten.
- PATRICK- De keren dat jij mij terug naar huis hebt gestuurd, omdat jij ons middageten had vergeten.
- VIC- Neen, neen... Het gaat momenteel niet al te best met de garage?
- PATRICK- Ik heb hier betere tijden meegemaakt.
- VIC- Als ik in mijn tijd zoiets aan de hand had, zorgde ik voor vernieuwing.
- PATRICK- Wat valt er hier nog te vernieuwen?
- VIC- Jij kan je in iets specialiseren.
- PATRICK- Noem eens iets!
- VIC- ... Autobanden.
- PATRICK- Ik elke garage kan je hiervan om het even welk merk krijgen! Michelin, Continental, Good Year, Pirelli, Dunlop... Moet ik die allemaal gaan indoen?
- VIC- Zorg dat jij hierin de goedkoopste bent.
- PATRICK- Ze verkopen zonder winst? De meesten vragen op voorhand niet eens naar de prijs. En die dit wel doen, vinden zelf wel een oplossing. Onlangs kwam er hier iemand vragen, of ik gebruikte autobanden liggen had voor het containerpark. Hij zou die wel wegbrengen. Achteraf hoorde ik van zijn gebuur, dat die man in zijn garage vier splinternieuwe autobanden heeft liggen. Hij monteert die één dag per jaar, om naar de autoinspectie te rijden. Voor de rest gebruikt hij afgesleten banden, die hij heeft geschooid bij garagisten.

- VIC- Zo iemand is een uitzondering.
- PATRICK- Banden van alle merken hier in voorraad opslaan, weet jij wat dit kost?
- VIC- Maak goede afspraken met bandenfabrikanten.
- PATRICK- Die sturen eerst de rekening, nadien de banden.
- VIC- Ik zei "goede afspraken".
- (Een slechtgeluimde Sandra verschijnt met een pak.)
- VIC- Onze Sandra! Ben jij Imke tegengekomen?
- SANDRA- Neen, waarom?
- VIC- Zij was op zoek naar jou.
- (Sandra laat het pak wat neerploffen op de tafel.)
- SANDRA- Voilà!
- VIC- Jij ziet er alles behalve goedgezind uit.
- SANDRA- Jij zou het voor minder! Anderhalf uur heb ik op dit pak zitten wachten!
- PATRICK- Het lag toch klaar?
- SANDRA- Het hele magazijn hebben zij afgezocht, niet één maar drie, vier keer! Uiteindelijk kwam er een bestelwagen terug, die dit pak bij vergissing had meegenomen. Het heeft heel de provincie afgereisd!
- VIC- Er is dus niks aan de hand.
- SANDRA- Vind jij?
- VIC- Het pak is hier toch.
- SANDRA- Ik heb mij daar anderhalf uur lang zitten opjagen! De ene na de andere kwam daar iets afhalen. Meteen waren zij weer de deur uit. Ik mocht daar anderhalf uur lang met mijn duimen zitten draaien!
- VIC- Moest jij dringend ergens zijn?
- SANDRA- Daar zeker niet!
- VIC- Zij hebben zich toch verontschuldigd?
- SANDRA- Zij vonden het nog lollig ook! Een van die onnozelaars begon te zingen: "Lang gewacht en stil gēzwegen, nooit gedacht en toch gekregen. "
- PATRICK- Zit alles erin?

SANDRA- Hoe kan ik dit weten?

PATRICK- Zij hebben er niets bijgezegd?

SANDRA- Die met zijn rosse snor en baard heeft een hele uitleg gedaan over... een microfilter ofzoiets.

PATRICK- Wat zei hij hierover?

SANDRA- Dit weet ik niet meer. Ik begreep er geen snars van. Ik was ten andere veel te kwaad, om ernaar te luisteren.

PATRICK- Als hier iets mee is, moet ik dit weten!

SANDRA- Ga dan de volgende keer zelf! Of bel hem op! Waarom moet "ik" hier altijd voor pakjesdrager spelen? "Ik" ben hier niet de garagist!

PATRICK- Jij hebt dit al zijn leven gedaan.

SANDRA- Omdat jij het vroeger veel te druk had.

VIC- (Plagerig) Jij was toen pas getrouwd. De speelman zat hier nog op het dak.

SANDRA- Lang heeft die daar niet gezeten. Zeker geen 27 jaar! Ik ben niet van plan, hier nog langer voor loopmeisje te spelen. En voor je administratie zoek jij ook maar iemand anders.

PATRICK- Ik heb al een boekhouder.

SANDRA- Bestellingen doorgeven, klanten mailen, naar de bank gaan, wie doet dit voor jou?

PATRICK- Jij hebt hierin jarenlange ervaring.

SANDRA- Die kan jij ook opdoen.

PATRICK- Ik doe al de boekhouding van de pompen.

SANDRA- Zo druk is het hier de laatste tijd niet meer.

VIC- Voor Patrick is dit een goede reden, om er wat forser tegenaan te gaan.

SANDRA- Hij kan zijn klanten zelf bellen en mailen, ongetwijfeld waarderen zij dit.

PATRICK- (Lichtjes beschuldigend) Jij mankeert toch niets?

SANDRA- Waarom zou ik iets mankeren? Nooit eerder heb ik mij zo in conditie gevoeld. Ik denk eraan, niet langer deeltijds, maar voltijds te werken in de keuken van de Carrefour.

PATRICK- Waarvoor is dit nodig? (Wat ironisch) Jij wast graag de ganse dag af?

- SANDRA- Ik wil daar ook helpen bij de bereiding van de gerechten. Ik heb niet voor niets de hotelschool gevolgd.
- VIC- Jij hebt ze niet helemaal afgemaakt.
- SANDRA- Omdat jouw zoon per se wou trouwen!
- PATRICK- Jij was zotter van mij, dan ik van jou.
- SANDRA- Ik wist toen niet beter. Ten andere, wie stond er bijna iedere avond aan de schoolpoort mij op te wachten?
- PATRICK- Dat was, om je schooltas te dragen.
- SANDRA- Zo zwaar was die niet. Jouw handen zaten meer aan mijn achterste, dan aan mijn schooltas.
- PATRICK- (Geamuseerd) Dit klopt.
- SANDRA- Jij kwam mij altijd afhalen, omdat jij bang was voor concurrentie.
- PATRICK- Wie kon er concurreren met "mij"?
- SANDRA- Ik had toen wat meer uit mijn ogen moeten kijken. In ieder geval ga ik nog deze week in de Carrefour solliciteren voor een voltijdse job.
- VIC- Samen hebben jullie nu toch ook een fatsoenlijk inkomen.
- SANDRA- Hierover gaat het niet. Ik wil meer, dan alleen maar wat voor keukenhulp spelen. Ik wil zelf gerechten maken.
- PATRICK- Dit doe jij thuis al iedere dag.
- SANDRA- Ik wil ook wat meer tijd doorbrengen met vrienden en vriendinnen.
- VIC- Dit kan erg tegenvallen.
- SANDRA- Tegenvallen kan het thuis ook! De kinderen zie ik er bijna niet meer. En Patrick is van 7 uur 's morgens tot laat in de avond hier in zijn garage.
- VIC- Voor zijn werk!
- SANDRA- Dit gaat voor op mij?... Waarom was Imke op zoek naar mij?
- PATRICK- Dit heeft zij mij niet verteld.
- SANDRA- Jij hebt er ook niet naar gevraagd?
- VIC- (Geamuseerd) Jij hebt bij de "Tache de Beauté" toch geen afspraak voor een maquillage?
- SANDRA- Mijn gezicht af en toe lichtjes bijwerken, doe ik wel zelf.

VIC- (Plagerig) Ook botoxen?

SANDRA- (Op Vic duidend) Dat zijn anderen, die dit nodig hebben.

VIC- Vrijt Imke nog niet?

SANDRA- Ik wou, dat ik hierop kon antwoorden.

PATRICK- Meestal is zij in gezelschap van een vriendin. Vroeger wist je dan, dat er nog niets aan de hand was. Maar tegenwoordig biedt dit ook al geen zekerheid meer.

(Jef van Treeske verschijnt. Hij is een sjofel geklede, weinig spraakzame, wat zielige man, op zoek naar wat gezelschap.)

JEF- Dag, allemaal.

PATRICK- Ah neen, Jef! Nu niet!

JEF- Ik blijf maar eventjes.

PATRICK- Ook niet eventjes.

JEF- Ik loop jullie niet in de weg.

PATRICK- Jij stoort mij in mijn werk.

JEF- Zo druk is het hier op dit moment toch niet.

PATRICK- Nu niet!

(Wat onnozel bezielt Jef de anderen een na een.)

JEF- Straks dan?

(Niemand bezielt hem.)

JEF- Tot een volgende keer.

(Na nog wat geaarzel, verlaat Jef ontgoocheld het bureau.)

PATRICK- Die wil hier nu eens altijd voor de voeten komen lopen.

SANDRA- Waarom zeg jij hem niet vlakaf, dat hij hier niet welkom is?

PATRICK- Zoiets voel je toch.

SANDRA- Jef niet.

VIC- Hoelang houdt hij dit al vol?

PATRICK- Al jaren!

- VIC- (Geamuseerd) Dat was iemand geweest voor Mon, de garage-
gist bij wie ik de stiel heb geleerd. Hiermee had die
zijn babbel gehad.
- PATRICK- Denk jij? Als Jef hier een uur rondloopt, komt er nog
geen woord uit zijn mond.
- SANDRA- Met zo'n sukkelaar moet je compassie hebben.
- PATRICK- Neem jij hem dan mee naar de Carrefour... De eerste keer
heb ik Jef hier niet weggestuurd. Ik was een motor aan
het herstellen. Twee uur lang heeft hij toen met zijn
kop boven mijn werk gehangen. Ik zag zelf niet meer, waar
ik bezig was.
- SANDRA- Ik moet dringend naar huis, ik heb al genoeg kostbare
tijd verloren. Voor de afhaling van die pakjes zoek jij
maar een oplossing. Ik doe het niet meer.
- PATRICK- Zo erg is dit toch niet. Voor die ene keer, dat er eens
iets misloopt.
- SANDRA- Er bestaat zoiets als een pakjesdienst. Salut!
- (Meteen verlaat Sandra het bureau.)
- VIC- Aan de vrouwen van tegenwoordig hoef je ook niet veel
meer te vragen.
- PATRICK- De emancipatie. In jouw tijd bestond die nog niet.
- VIC- In mijn tijd brachten de leveranciers die pakken zelf.
- PATRICK- Waar jij nog van spreekt.
- VIC- Ja, vroeger... Toen ik op mijn negentiende trouwde, moest
ik ineens instaan voor een gezin. De meeste vrouwen gin-
gen toen nog niet buiten huis werken. Ik bezat geen
rooie duit. Toch wou ik een eigen garage. Mijn vader had
juist deze grond geërfd. Zelf kon hij er niet veel mee
uitrichten. Daarom gaf hij die aan mij.
- PATRICK- Hij was blij, dat jij ervan af was?
- VIC- Dat niet. Maar hij treurde er ook niet om. Hij was nogal
fel op zijn zoon. Altijd heb ik nogal wat ambitie gehad.
Ik wou een grote garage.
- PATRICK- (Lichtjes ironisch) Van dat drinkgeld van Mon?
- VIC- Ik ging een erg zware lening aan. Mijn vader zag dit
niet zitten, maar bij mij was er geen tegenhouden aan.
Ik bouwde hier deze garage, in die tijd een van de
grootste van deze streek. Hier beneden dit bureau, de
werkplaats, de opslagplaats en de ruime toonzaal. Hier-
boven een woonhuis.

PATRICK- Mocht dit wel, boven een garage?

VIC- In die tijd wel. Nu krijg je hiermee ongetwijfeld problemen. Ik had direct mijn klanten. De automerken zagen dit. Zij zochten zelf contact met mij. Citroën, Honda, Opel, Ford, Volkswagen, allemaal zijn ze hier langsgekomen, om met mij te onderhandelen.

PATRICK- Jij koos voor Friesland?

VIC- Zij hadden voor mij de beste voorwaarden. Meteen kwamen ook de benzinemerken. Esso, Q8, Gulf...

PATRICK- Het werd Total.

VIC- Zij kwamen het meest tussen, bij het installeren van de pompen. Ja, dit waren nog tijden, werken van voor de zon opkwam tot 's avonds als ze onderging.

PATRICK- Je vrouw heeft dit niet gepikt. Zij heeft jou in de steek gelaten.

VIC- Ik had dit niet zien aankomen. Ik had alleen maar oog, voor het succes van mijn garage. Ja, ik had hier iedere dag goed mijn klanten. Ik wou dat die content waren. Aan de pompen was het nog grotendeels met bediening. Ik stond zoveel buiten als binnen.

PATRICK- Jij was blij, dat ik van school was, en dat ik je kwam helpen.

VIC- Als jij iets anders dan garagist had willen worden, had ik mij hiertegen verzet.

PATRICK- Mijn leven lang heb ik niets anders gezien, dan auto's.

VIC- Tijd om met jou ergens naartoe te gaan, had ik nooit. Zelden of nooit heb ik toen vakantie genomen.

PATRICK- Sinds ik hier help, is dit wel veranderd.

VIC- Ik moest toch mijn schuld inhalen. Ik heb mij toen aangesloten bij een motorclub. Ieder jaar namen wij een ganse maand vakantie. Wij hebben wat afgereisd. De Balkan, Skandinavië, de Sahara, Zuid-Afrika, de Sierra Nevada. Met onze club heb ik de hele wereld gezien.

PATRICK- Jij bent wel vlug gestopt met werken.

VIC- Ik was toen bijna zestig. Als iedereen zo lang en vooral zo hard werkt, gaat onze wereld er een stuk beter uitzien.

PATRICK- Jij had het toen wel een pak gemakkelijker, dan ik nu.

VIC- Jij bedoelt?

PATRICK- Een garage als deze had toen nog succes. De echt grote garages hadden toen nog niet zo'n macht als nu.

VIC- Jij neemt mij toch niet kwalijk, dat ik op tijd deze garage aan jou heb overgelaten?

PATRICK- Jij hebt mij gevraagd, of ik het alleen aankon.

VIC- Als jij nog iets van je leven wil hebben, moet je op tijd weten op te houden met werken. De tijd die je laat passeren, komt nooit meer terug. Jij hebt mij mijn vertrek hier toch niet kwalijk genomen?

PATRICK- Met het werk werd het hier heel wat rustiger. Ik kon het alleen wel aan.

VIC- Deze garage was mijn levenswerk. Ik ben hier fier op. Ik wil, dat zij blijft bestaan. Als er ooit problemen komen, verwittig mij dan tijdig.

(Frans van Pol verschijnt.)

FRANS- Vader en zoon Wachters!

VIC- Frans van Pol! Met een schoenendoos onder de arm. (Geamuseerd) Jij komt van "Schoenen Torfs"?

FRANS- Ik ben op ronde voor de koninklijke harmonie "Sint Cecilia".

PATRICK- Toch weer niet voor een reclameboekje?

FRANS- Toch wel! Onze harmonie geeft binnenkort een groot concert in Lorka in Spanje.

VIC- Geven jullie daar een reclameboekje uit over de commercianten van hier? Denk jij, dat die Spanjaarden hier benzine komen tanken?

FRANS- Dat reclameboekje wordt hier gratis uitgedeeld aan alle huizen.

PATRICK- Heeft dit wel zin?

FRANS- Onze harmonie heeft nogal wat leden.

PATRICK- Een vijftwintigtal!

FRANS- En vooral sympathisanten! Als die lezen, dat jij hen steunt, gaan zij ook jou steunen.

PATRICK- Wie leest er zo'n reclameboekje?

FRANS- Hier zou je van verschieten!

PATRICK- Niemand! Hooguit bezielt men het buitenblad, om te vernemen, waarover het gaat.

- VIC- Thuis gaat zoiets van de brievenbus recht naar de papierbak.
- FRANS- Als de mensen zo'n boekje vinden in hun brievenbus, zijn zij meteen benieuwd wat erin staat. Zeker als zij zien, dat het van onze harmonie komt.
- VIC- Die vijftientwintig leden?
- FRANS- En al die sympathisanten! Wij reizen daar naartoe met een autobus. Voor een hele week.
- VIC- Jullie spelen daar elke dag?
- FRANS- Eén concert, bij gelegenheid van de kermis in een buitenwijk. Daar te mogen optreden, is een hele eer.
- VIC- Ze hebben jullie gekozen uit een hele reeks kandidaten?
- FRANS- Onze voorzitter is daar vorig jaar met vakantie geweest. Hij heeft daar iemand leren kennen.
- PATRICK- Kunnen die Spanjaarden dat concert zelf niet betalen?
- FRANS- Er is ook de reis, Patrick. Zo'n autobus rijdt nog altijd niet gratis.
- PATRICK- Hoeveel betalen de reizigers?
- FRANS- Zij betalen alleen hun verteer.
- VIC-- De pinten bier, die zij tussendoor door hun keelgat gieten?
- FRANS- Spanje is niet goedkoop. Zeker niet daar beneden aan de Middellands Zee. Wij vragen onze commercianten maar een kleine bijdrage in ruil voor een stevige reclame.
- PATRICK- (Nogal ironisch) Stevige reclame!
- VIC- Doen onze commercianten wel mee?
- FRANS- Bijna allemaal! Een paar uitzonderingen heb je altijd. Ik kan je de lijst laten zien.
- PATRICK- Laat maar.
- FRANS- Het bedrag voor zo'n advertentie is zo laag mogelijk gehouden. En je mag dit aftrekken van je belastingen.
- VIC- (Plagerig) Kunnen jullie er dan nog wel aan uit?
- FRANS- Dat wel... 350 euro voor een ganse bladzijde, 200 voor een halve, 125 voor een kwart, en 75 voor een achtste bladzijde.
- VIC- Zo'n achtste bladzijde, zijn die letters nog leesbaar zonder vergrootglas?

- FRANS- (Wat geraakt) Alle letters in ons reclameboekje zijn evengroot. Het gaat opvallen, als jullie garage er niet in staat.
- PATRICK- Niemand leest dit. Wie is er nu geïnteresseerd in een concert in... Waar was het weer?
- FRANS- Lorka! Mag onze harmonie rekenen op wat steun van jullie?
- PATRICK- 't Zal voor een volgende keer zijn.
- FRANS- Straks heb je er misschien al spijt van. Zeker de dag dat jij ons reclameboekje in je brievenbus aantreft.
- PATRICK- Ik betwijfel het.
- VIC- (Wat plagerig) Welk instrument speel jij, Frans?
- FRANS- ... Geen.
- VIC- Ben jij wel lid van de harmonie?
- FRANS- Sympathisant.
- VIC- En jij gaat rond voor financiële steun?
- FRANS- Als ik genoeg advertenties inzamel, mogen mijn vrouw en ik gratis meereizen.
- PATRICK- Onze garage doet niet mee, Frans.
- FRANS- Spijtig. Tot bij een volgende gelegenheid dan.
- VIC- (Wat plagerig) Volgende gelegenheid? Jullie gaan nog vaker naar Spanje?
- FRANS- Goedendag, allebei.
- (Frans vertrekt.)
- VIC- De sukkelaar. De deuren aflopen voor geld voor iemand anders.
- PATRICK- "Zij" gaan op reis, en "wij" mogen het betalen.
- VIC- (Geamuseerd) Zij vragen ons niet eens, of wij meegaan.
- PATRICK- Ik en reizen!
- VIC- Reizen is wel plezant.
- PATRICK- Als je er de tijd voor hebt.
- VIC- Die kan je maken.
- PATRICK- Mijn garage sluiten?
- VIC- Bijvoorbeeld.

PATRICK- Als ik hier een paar weken alles dicht doe, hoeveel klanten houd ik dan nog over?

VIC- Voor een werk dat je alleen moeilijk aankan, mag je mijn hulp nog vragen. Maar niet om de zaak hier wekenlang open te houden.

PATRICK- (Wat meewarig) Reizen!

VIC- Dat is heel plezant.

PATRICK- Voor jou!

VIC- Ook voor jou. Je moest eens weten, wat wij daar allemaal meemaken. Zo waren wij eens met zijn zessen met de motor op tocht in het Oostblok. Ergens op zo'n eenzame weg op de grens tussen Roemenië en Oekraïne. Aan die grens stonden enkele wachters in uniform. Toen zij ons zagen aankomen, kwamen zij de weg op en staken zij een arm in de lucht. Zij wilden ons duidelijk doen stoppen. Maar wij deden, of wij dit niet begrepen. Wij staken ook de hand op als groet, en wij reden hen breedlachend voorbij.

PATRICK- Zij pikten dit?

VIC- Dit weet ik niet. Wij hebben niet meer omgekeken. En wat zij ons allemaal achterna riepen, verstonden wij niet. Geen van allen spraken wij Roemeens of Oekraïens.

PATRICK- Jullie hadden in de bak kunnen vliegen.

VIC- Als je bij zo'n wachters stopt, ben je een en ander kwijt. Zij vinden altijd, dat zij iets in beslag moeten nemen. Of ze geven je een boete, die zij in hun eigen zak steken.

PATRICK- Zij worden slecht betaald?

VIC- Ongetwijfeld... Echt, Patrick, neem ook eens wat vakantie. Jij hebt die nodig.

PATRICK- Als ik terug thuis kom, wat blijft er dan van mijn garage nog over?

VIC- Als jij eronderdoor gaat, wat blijft er dan nog van over? Altijd maar werken, dit houdt niemand vol.

PATRICK- Jij weet ook, dat mijn garage het op dit moment moeilijk heeft.

VIC- Daarom juist!

PATRICK- Neen, pa. Ik wil maar één zaak: dat deze garage in leven blijft. Hiervoor doe ik al het mogelijke.

TWEEDE TAFEREEL

(Maarten verschijnt nogal gehaast. Hij zoekt even rond.)

MAARTEN- Pa?... Pa?... Pa?

(Patrick verschijnt met een Engelse sleutel in de hand.)

MAARTEN- Waar staat onze vervangwagen?

PATRICK- Die heb ik meegegeven aan een klant. Waarvoor heb jij die nodig?

MAARTEN- Ik moet dringend naar mijn vriend Kenny.

PATRICK- Wist jij dit niet eerder? Dit kan toch ook met de fiets.

MAARTEN- Dan ben ik er niet op tijd.

PATRICK- Is onze Condor er niet?

MAARTEN- Ik denk, dat ons ma hiermee weg is.

PATRICK- En onze Poesta?

MAARTEN- Hiermee is ons Imke daarstraks vertrokken.

PATRICK- Neem hier weer geen wagen op, die in herstelling is! Jij weet, hoe dit vorige keer is verlopen!

MAARTEN- Wanneer is onze vervangwagen terug?

PATRICK- Als de herstelling van die Tipo klaar is. Waarschijnlijk morgenmiddag.

MAARTEN- Dat is hier nogal een garage! Geen enkele auto beschikbaar.

PATRICK- Ben jij je gaan inschrijven op school?

MAARTEN- Nog niet.

PATRICK- En voor de avondcursussen Frans en Engels?

MAARTEN- Ook nog niet.

PATRICK- Wanneer ga jij hier eens werk van maken?

MAARTEN- Zo gauw ik weet, wat ik later ga doen.

PATRICK- Hoe? Wat ik later ga doen.

MAARTEN- Ik weet nog niet, of ik wel garage ga volgen.

PATRICK- Nu nog schoner! Wat zou jij anders kiezen?

MAARTEN- (Ietwat lastig) Dit weet ik nog niet!

PATRICK- Ik heb een eigen garage, en ik heb maar één zoon. ((Ironisch) Die weet nog niet, wat hij later gaat doen!

MAARTEN- Moet jij hierover beslissen in mijn plaats?

PATRICK- Weet jij misschien iets beters? Terwijl jij nog naar school gaat, kan jij mij hier geregeld wat helpen. Hiermee doe jij de nodige stielkennis op.

MAARTEN- (Wat ironisch) Je pa helpen! Plezant!

PATRICK- Misschien niet plezant, maar wel gemakkelijk! Als iemand anders zo'n kans kreeg, zou hij nogal eens in zijn polsen wrijven!

MAARTEN- Ik niet.

PATRICK- Je grootvader heeft deze garage gebouwd, je vader heeft ze uitgebouwd, en jij gaat ze verderzetten. Je toekomst is meteen verzekerd.

MAARTEN- Ben jij het hier moe?

PATRICK- Ik werk hier verder, tot aan mijn pensioen, samen met jou. Zodra mijn tijd van gaan is gekomen, neem jij over. Jij hoeft mij hiervoor niets te betalen. Integendeel! Zolang jij hier voor mij werkt, word jij er goed voor betaald.

MAARTEN- Het komt niet in jou op, dat ik misschien andere plannen heb?

PATRICK- (Ongelovig) Welke?

MAARTEN- Kenny gaat naar de militaire school.

PATRICK- (Ongelovig) Het leger? Jij wil hem daar toch niet volgen?

MAARTEN- Waarom niet?

PATRICK- (Verontwaardigd) Waarom niet? Jij gaat je daar laten doodschieten?

MAARTEN- Daar zijn nog andere afdelingen dan de gevechtstroepen.

PATRICK- De hele dag op je gat achter een bureau zitten? Dit is niet weggelegd voor iemand als jij.

MAARTEN- Jij onderschat mij. Jij zit hier van de vroege morgen tot de late avond je pees af te draaien voor anderen. Zij brengen zichzelf in de problemen met hun wagen, en jij moet meteen klaarstaan, om ze te helpen. Militairen

kloppen gewoon hun uurtjes, en zijn dan voor de rest van de tijd vrij.

PATRICK- Als zij niet op manoeuvre zijn! Of op missie in het buitenland! In een oorlogsgebied!

MAARTEN- Met een auto kan je ook verongelukken.

PATRICK- Ja, maar niet hier in de garage! Of je moet een grote stommerik zijn!

MAARTEN- Ik denk er nog eens over na.

PATRICK- Jij gaat je zo rap mogelijk inschrijven in de technische school!

MAARTEN- Ik zal zien.

PATRICK- Zeg maar tegen die Kenny van jou, dat hij je hoofd niet hoeft zot te praten! Jij wordt garagist!

(Maarten vertrekt.)

PATRICK- Het leger! Is die helemaal op zijn kop gevallen?

(Jef verschijnt, hij is altijd dezelfde wat meelijwekkende figuur.)

JEF- Dag.

PATRICK- Ah neen, Jef! Nu niet!

JEF- Ik blijf maar eventjes.

PATRICK- Ook niet eventjes!

JEF- Ik loop je niet in de weg.

PATRICK- Jij stoort mij in mijn werk.

JEF- Zo druk is het hier op dit moment toch niet.

PATRICK- Nu niet!

(Patrick toont zijn Engelse sleutel.)

PATRICK- Ik ben volop aan een wagen bezig.

(Jef bezielt Patrick wat onnozel.)

JEF- Straks dan?

(Patrick bezielt Jef niet meer.)

JEF- Tot een volgende keer dan.

(Na nog wat geaarzel verlaat Jef ontgoocheld het bureau.)

PATRICK- Die hebben wij alweer gehad voor vandaag.

(Sandra verschijnt.)

PATRICK- Ben jij onze Maarten tegengekomen?

SANDRA- Wanneer?

PATRICK- Zo-even? Hier?

SANDRA- Niet gezien.

PATRICK- Als hij onze Condor waagt, geef hem dan niet mee.

SANDRA- Ik heb die zelf nodig. Ik heb zo-even een telefoontje gekregen van mijn zus Nadia.

PATRICK- Leeft die nog?

SANDRA- Jonas, haar man, heeft 4 vipkaarten weten te bemachtigen voor de show van de wintercollectie van Escada.

PATRICK- Zo?

SANDRA- Die show is nu vanavond. Jonas en Sandra vragen ons mee.

PATRICK- Ons?

SANDRA- Jou en mij.

PATRICK- (Wat lacherig) Modeshow.

SANDRA- Wat valt er hiermee te lachen?

PATRICK- (Lachend) Zie jij mij daar al zitten?

SANDRA- Er is ook kledij voor heren.

PATRICK- Mijn kleerkast hangt nog zo goed als vol.

SANDRA- Omdat jij niet wil, dat ik de versleten spullen opruim.

PATRICK- De deur van die kleerkast gaat niet meer dicht.

SANDRA- Omdat het slot niet meer houdt. Hoe dikwijls heb ik je al gevraagd, hier iets aan te doen?

PATRICK- Ik heb ook nog wat anders te doen. Als jij graag meegaat met je zus, dan doe jij maar.

SANDRA- Ik alleen?

PATRICK- Vraag ons Imke mee.

SANDRA- De andere vrouwen verschijnen daar samen met hun man.

PATRICK- Ik heb hier een Tipo staan met problemen aan het stuur-

huis. Dit is niet op één, twee, drie gerepareerd.

SANDRA- Die klant gaat voor?

PATRICK- Ik heb hem die wagen tegen morgen beloofd.

SANDRA- Jonas van ons Nadia werkt ook. Maar bij hem gaat zijn vrouw voor.

PATRICK- Jonas is begrafenisondernemer. Hij moet geen reparaties doen.

SANDRA- Hij heeft ook klanten.

PATRICK- Die kunnen beter tegen het wachten, dan de mijne.

SANDRA- Wat gaan de mensen van ons denken? Nooit zien zij ons nog eens samen.

PATRICK- Al 27 jaar blijven wij samen. Waar kunnen ze dit nog zeggen?

SANDRA- Vroeger had ik de kinderen nog thuis. Met hen had ik toen goed mijn bezigheid. Maar tegenwoordig... Ik interesseer jou niet meer?

PATRICK- Hierover gaat het niet, Sandra. Ik ben niet geïnteresseerd in modeshows.

SANDRA- Ook niet in mij?

PATRICK- Jij hebt mij altijd gevraagd, niet naar andere vrouwen te kijken. Hoe kan ik dan naar een modeshow gaan? Met mijn ogen toe?

SANDRA- Achteraf gaan wij samen op restaurant in het "Beukenhof". Iedere vrouw is daar in gezelschap van haar man. Behalve ik?

PATRICK- Bij een andere gelegenheid gaan wij eens samen naar het "Beukenhof".

SANDRA- Hoe dikwijls heb jij mij dit al beloofd?

PATRICK- Vanavond kan het onmogelijk.

SANDRA- (Ontgoocheld) Dan ga ik alleen.

PATRICK- Dit is erg verstandig van jou.

SANDRA- Maar niet van jou! Ik vertrek op tijd naar ons Nadia. Vanavond maak jij je eten maar zelf klaar!

PATRICK- (Ietwat plagerig) Wat staat er op het menu?

SANDRA- (Lichtjes sarcastisch) In het "Beukenhof"?... Of ik er morgenvroeg op tijd uit kan, om je ontbijt klaar te ma-

ken, betwijfel ik sterk.

PATRICK- Jullie gaan de bloemetjes eens ferm buitenzetten?

SANDRA- Als Jonas op stap is...!

PATRICK- Jullie gaan toch niet met zijn corbillard?

SANDRA- Onnozelaar!

PATRICK- (Geamuseerd) Hij en Nadia vanvoren, en jij achterin...

(Sandra maakt aanstalten om te vertrekken.)

PATRICK- Onze Maarten wil naar het leger.

SANDRA- Wanneer?

PATRICK- Na de vakantie! Hij wil militair worden, in plaats van garagist.

SANDRA- (Alsof dit normaal is) En dan?

PATRICK- (Verontwaardigd) En dan?

SANDRA- Als dit zijn goesting is...

PATRICK- Zich laten doodschieten?

SANDRA- Vergeet na het avondeten de afwas niet te doen. Tot morgen.

(Sandra vertrekt.)

PATRICK- Jonas! Een interessant gezelschap. De hele avond zitten te vertellen over de logés daar in zijn funerarium!...

(Dan verschijnt er een lachje op zijn gelaat.)

PATRICK- Die mannequins in nachtkledij had ik toch wel eens willen zien. (Wat minder enthousiast) Winternachtkledij.

(Marieke Smets verschijnt.)

MARIEKE- Dag.

PATRICK- Dag, madammeke.

MARIEKE- Zeg maar Marieke. Ben jij hier de baas?

PATRICK- Dit klopt.

MARIEKE- Onlangs ben ik gepensioneerd. Ik kan nu eindelijk wat op schok gaan. Daarom zoek ik mij een handig wagentje.

PATRICK- Hiervoor ben jij op de juiste plaats, madammeke.

MARIEKE- Wat in jouw toonzaal staat, is niet veel raars.

PATRICK- Dit zijn oldtimers, die staan daar maar voor de show. Nieuwe wagens in voorraad indoen, kunnen wij niet meer. Hiervoor is onze afzet te klein. Dit is ook nergens meer voor nodig. Met de moderne technieken kunnen wij onze wagens gemakkelijk tonen op een scherm. Heb jij al een bepaald type op het oog?

MARIEKE- Eerlijk gezegd, ken ik niet veel van auto's. Zeker niet van merken.

PATRICK- Jij zoekt iets comfortabels?

MARIEKE- Niet te groot. Liefst zo klein mogelijk.

PATRICK- Dan raden wij je onze Poesta of Makassar aan.

MARIEKE- Wat zijn dit voor auto's?

PATRICK- Kleine wagens. Ben jij getrouwd?

MARIEKE- Neen.

PATRICK- Helemaal alleen?

MARIEKE- Ja.

PATRICK- Dan zijn dit voor jou de ideale modellen. Ik zal ze je eens laten zien op het scherm.

MARIEKE- Dat zijn toch occasies?

PATRICK- Nieuwe wagens.

MARIEKE- O, maar ik zoek een occasie, een goede occasie.

PATRICK- Die kan ik je niet laten zien op het scherm. Ik heb ten andere maar een paar occasies in voorraad.

MARIEKE- Toch niet die hier vlak tegen de garage op de parking staan?

PATRICK- Toch wel. Die Condor en die City Cross.

MARIEKE- Die zijn veel te groot.

PATRICK- Zoveel kleiner zijn de Poesta en de Makassar niet.

MARIEKE- In de week heb ik een schoon autootje gezien. Van achteren ^{en} bezijden vuurrood. Met een wit dak en witte motor- kap. En op die motorkap van de mooie, rode strepen. En wielen met witte velgen. O, dat was schoon.

PATRICK- Dit was waarschijnlijk een Mini Cooper.

MARIEKE- En dat madammeke dat er uitstapte...

PATRICK- Ook iets chics?

MARIEKE- Toen ik dit wagentje zag, dacht ik meteen: "Dit is echt iets voor jou, Marieke!"

PATRICK- Een occasie Mini Cooper kan ik je niet aan de hand doen, zo weet ik er nergens een staan.

MARIEKE- Jij kan er ook geen aankopen?

PATRICK- Occasies neem ik alleen over, als mensen hier een nieuwe wagen kopen. En als die occasie nog het overnemen waard is.

MARIEKE- Dit valt dan tegen.

PATRICK- Als ik alles zou overnemen, heb ik hier binnenkort een autokerkhof in plaats van een garage.

MARIEKE- Welke is je kleinste wagen?

PATRICK- Van de Friesla's? De Makassar. Dit is nog altijd de populairste stadswagen.

MARIEKE- In de stad kom ik er niet mee. Als ik daar moet zijn, neem ik de bus.

PATRICK- Het merk speelt voor jou geen rol?

MARIEKE- Neen. Als hij maar klein genoeg is. Wat kost zo'n... Makassar?

PATRICK- Je hebt er al van iets boven de 10.000 euro.

MARIEKE- Zo duur?

PATRICK- Nieuw.

MARIEKE- En voor een occasie?

PATRICK- Dit hangt af van de staat van de wagen. Is hij maar weinig gebruikt, Of komt hij uit een ongeval?

MARIEKE- Een ongeval?

PATRICK- Die gebeuren er af en toe, madammeke. Die wagen knappen wij natuurlijk eerst op.

MARIEKE- De prijs?

PATRICK- Ik zou toch rekenen op minstens 3- à 4-duizend euro.

MARIEKE- Zo duur?

~~PATRICK~~
~~MARIEKE~~- De Dacia Sandero is voor jou zowat de goedkoopste wagen. Nieuw kost die geen 10.000 euro.

MARIEKE- En nog kleiner?

PATRICK- (Wat kregel geworden) Dit kan nóg. Maar dan zit je in de go-carts. Hiervoor moet je niet in een garage zijn, maar in een speelgoedwinkel.

MARIEKE- Kijk jij eens uit naar een goede occasie voor mij? Mooi, klein en goedkoop.

PATRICK- Jij bent niet de enige, die zo'n wagen wil.

MARIEKE- Kijk jij er eens naar uit?

PATRICK- Als ik er zo eentje op de kop kan tikken, verwittig ik jou.

MARIEKE- Meteen?

PATRICK- Meteen.

MARIEKE- Tegen wanneer denk jij, dat dit kan?

PATRICK- Dit kan ik je onmogelijk zeggen, madammeke. Zoiets vind je toevallig.

MARIEKE- O ja, dit zou ik bijna vergeten. Het moet er een zijn met een automatische versnellingsbak.

PATRICK- (Wat ironisch) Ook nog?

MARIEKE- En ene met veel wit. Die kleur valt het best op. Hiermee krijg je niet zo vlug een accident. Ik ga je mijn kaartje geven. Dan weet jij, waar jij mij kan bereiken.

(Marieke geeft Patrick een kaartje.)

MARIEKE- Als ik niet meteen opneem, probeer jij maar wat vaker. Ik ben niet zoveel thuis. Hopelijk hebben wij zo snel mogelijk succes.

PATRICK- (Lichtjes ironisch) Hopelijk.

MARIEKE- Tot weldra!

PATRICK- Tot... ziens.

(Marieke vertrekt.)

PATRICK- (Wat opgewonden) Mooi, klein, in goede staat, automatische versnelling, wit! En hij mag niks kosten! Die zal nog lang wachten op haar wagen!

(Patrick werpt het kaartje van Marieke op zijn bureau.)

PATRICK- Die zou mij nog doen vergeten, dat ik de aftermarket moet bellen.)

(Patrick telefoneert.)

PATRICK- (In hoorn) Aftermarket? Patrick Wachters hier. Begin deze week heb ik jullie gebeld in verband met een Focus. Ik zoek een rotor voor de motor. Nieuwe motoren van dit bouwjaar zijn niet meer te verkrijgen. Ook geen onderdelen ervan. Jullie hadden mij beloofd, te zoeken naar zo'n occasiemotor. Ik mocht jullie nu bellen. Heeft dat zoeken wat opgeleverd?

(Vic verschijnt.)

PATRICK- Geen occasiemotor meer gevonden? Dus ook geen rotor ervan?... Zelf eens vragen bij een bevriende garage? Ik vrees, dat dit evenmin iets gaat opleveren. Als jullie toevallig nog zo'n rotor op de kop kunnen tikken, willen jullie mij dan meteen verwittigen?... In ieder geval bedankt voor het zoeken. Tot binnenkort misschien.

(Patrick legt de hoorn op het toestel.)

VIC- Problemen?

PATRICK- Naar het zeggen van de aftermarket is die Focus van Verhelle niet meer te herstellen. De nieuwe motor past niet in het oude model. En van dat oude model zijn er geen vervangstukken meer te krijgen.

VIC- En bij de concessiehouder?

PATRICK- Dit weet ik niet. Maar een concessiehouder van een ander merk gaat ons zeker niet helpen. Die wil zelf nieuwe wagens verkopen.

VIC- En bij andere garagisten? Als ik jou was, zou ik er toch nog eens een aantal bellen. Je weet maar nooit.

PATRICK- Mijn tijd hieraan verspillen? Aan iets waarvan je vooraf het resultaat al weet?

VIC- Verhelle is een babbelaar. Hij komt overal. Als jij erin slaagt, zijn wagen nog te herstellen, gaat hij dit rondbazuinen. Een stevige reclame voor jou.

PATRICK- Dat bellen heeft geen zin, pa. De solidariteit tussen de verschillende garages is erg geslabakt. Iedereen probeert zelf nog te overleven. De grote garages concurreren de kleintjes kapot. Meer nog! De grote beconcurreren mekaar. Zij proberen mekaar kapot te krijgen. Succesrijke garages die al 50 jaar en meer bestaan, verdwijnen ineens. Overgenomen door nog grotere. Verscheidene automerken werken hieraan mee. Hoe minder garages, hoe gemakkelijker zij onder controle zijn te houden.

VIC- Hun modellen veranderen om de haverklap.

PATRICK- Als gewone garagist heb je alle moeite, om nog te volgen.

VIC- Bijscholing!

PATRICK- (Nogal ironisch) Bijscholing.

VIC- Indertijd heb ik er meermaals gevolgd.

PATRICK- Jij had hier hulp. Als jij ging, moest jij niet sluiten. Ik sta hier alleen. Als ik mijn garage sluit, pikken mijn klanten dit niet.

VIC- Lessen on line.

PATRICK- Op welke uren worden die gegeven?

VIC- Ook 's avonds.

PATRICK- Ik heb het eens geprobeerd. Ik kwam te laat thuis, de lessen waren al een tijdje bezig.

VIC- Op tijd ophouden met werken.

PATRICK- Om ze echt goed te volgen, moet je goed onderlegd zijn, in de laatste digitale snuffjes. Om echt iets op te steken van een bijscholing, moet je vlak bij zo'n wagen staan. Je moet de handelingen zelf kunnen uitvoeren. De wagens waar zij het over hebben, staan hier niet.

VIC- Jij geeft het al op voorhand op?

PATRICK- En de prijs! 250 euro per dag. Dat is een echte geldklopperij. Om het inschrijfgeld van zo'n cursus terug te verdienen, moet ik dagen werken.

VIC- Wil jij nog langer meekunnen, dan zal jij het toch moeten doen.

PATRICK- Ik zie het niet meer zitten.

VIC- Het valt wel mee.

(Frans verschijnt met zijn schoenendoos.)

FRANS- Vader en zoon Wachters!

VIC- Frans van Pol! Jij hebt weer een schoenendoos onder de arm?

FRANS- Jij kan misschien raden waarvoor?

VIC- Ik denk niet, dat ik dan ver mis ben.

FRANS- Deze keer is het heel belangrijk. In Meerbeek heeft er binnenkort een Grote Prijs plaats voor beloften.

VIC- Koers?

FRANS- Geen gewoon koerske, een Grote Prijs!

VIC- In een wijk van nog geen 400 inwoners?

FRANS- Een heel sportieve wijk!

PATRICK- In heel onze gemeente is er geen enkele coureur meer.

FRANS- Altijd zijn wij een gemeente van coureurs geweest. Ik kan je een hele hoop namen noemen.

PATRICK- Laat maar.

(Toch noemt Frans enkele namen van plaatselijke ex-renners.)

VIC- Geen coureurs meer betekent ook geen supporters.

FRANS- Als er koers is op teevee, zie je hier op straat geen mens.

VIC- Een klassieker of een grote ronde.

FRANS- Onze koers is een Grote Prijs!

VIC- Jullie geven weer een reclameboekje uit?

FRANS- Wij moeten onze mensen toch inlichten, Vic. En onze commercianten de kans geven om een stevige reclame te maken voor hun zaak.

PATRICK- Ben je daar weer met je "stevige reclame"?

FRANS- Ons reclameboekje wordt gratis uitgedeeld in heel onze gemeente. Van deur tot deur! 4.000 exemplaren! En het bestede bedrag mag je aftrekken van je belastingen.

VIC- Komt die Grote Prijs ook hier door het centrum?

FRANS- Alleen op de gesloten omloop in Neerbeek zelf. Maar iedereen hier, die iets voelt voor sport, gaat daar ongetwijfeld naartoe.

PATRICK- Ik ga hier niet aan meedoen.

FRANS- De prijzen zijn zeer laag gehouden deze keer. Maar 200 euro voor een ganse bladzijde, 125 voor een halve, en 75 euro voor een kwart.

VIC- Achtste bladzijden zijn er niet deze keer?

FRANS- (Geamuseerd) Een Grote Prijs kan toch niet werken met kleine advertenties, Vic. Bijna al onze commercianten doen weer mee.

PATRICK- Dan is het niet zo erg, dat ik ervoor pas.

VIC- Ben jij wel lid van die wielclub, Frans?

- FRANS- Dat niet.
- VIC- En jij gaat rond voor advertenties? Jij wordt hier misschien voor betaald?
- FRANS- Die mensen brengen onze gemeente in de belangstelling. Wij moeten ze een handje helpen. En tussendoor kom ik nog eens onder de mensen.
- VIC- Je verneemt weer een en ander?
- FRANS- Voilà!
- VIC- (Plagerig) Jij mag misschien gratis meerijden?
- FRANS- Ik denk niet, dat ik dat jonge volkje nog kan volgen. Achteraf is er in Neerbeek een groot mosselfeest. Alle medewerkers aan de Grote Prijs mogen hieraan deelnemen. Eerst doen wij met de hele groep de drie cafés van Neerbeek. En nadien is er dus dat mosselfeest. Omdat ik advertenties inzamel mogen mijn vrouw en ik hier gratis aan deelnemen.
- PATRICK- 't Zal niet voor ons zijn, Frans.
- FRANS- Spijtig. Heel spijtig. Tot een volgende keer dan.
- VIC- Veel succes met jullie Grote Prijs!
- PATRICK- En met jullie mosselen!
- (Frans vertrekt. Hij houdt de deur open voor mevrouw Medusa.)
- FRANS- Schoon volk!
- (Mevrouw Medusa verschijnt.)
- MEDUSA- Goedendag, heren.
- PATRICK- Goedendag.
- MEDUSA- Mijnheer Wachters?
- PATRICK- Allebei.
- MEDUSA- Patrick Wachters.
- PATRICK- Dat ben ik. Met wie hebben wij de eer?
- MEDUSA- Mevrouw Medusa. Gisteren heb jij contact opgenomen met Molenbergs NV?
- PATRICK- Ik heb inderdaad een mail gestuurd.
- MEDUSA- Voor de aankoop van een nieuwe Condor?

PATRICK- De mogelijke aankoop. Ik wil eens langskomen met een klant, om een kijkje te nemen in jullie showroom.

MEDUSA- "Jij" wil die Condor verkopen?

PATRICK- Via jullie.

MEDUSA- Dit kan niet meer, mijnheer Wachters. Kopers kunnen nu enkel zelf nog bij ons terecht. Zonder tussenpersoon.

PATRICK- Mag ik weten, wie jij bent?

MEDUSA- Mevrouw Medusa, de nieuwe agente van Molenbergs NV.

PATRICK- Mevrouw, al meer dan 10 jaar verkopen wij hier wagens via Molenbergs NV.

VIC- (Verbetert) Al meer dan 50 jaar!

MEDUSA- Molenbergs NV is concessiehouder voor heel deze streek hier. Voortaan wordt er enkel nog rechtstreeks bij ons gekocht.

VIC- Sinds wanneer is dit zo?

MEDUSA- Sinds mijnheer Molenbergs mij in dienst heeft genomen.

PATRICK- Jij denkt, dat dit zomaar kan?

MEDUSA- Molenbergs NV heeft hiervoor een exclusief contract afgesloten met de invoerder.

PATRICK- Ineens worden wij aan de kant geschoven?

VIC- Nadat wij al die jaren Molenbergs een hoop geld hebben laten verdienen, met hem klanten aan de hand te doen?

MEDUSA- Ook jullie hebben aan de verkoop van die auto's verdiend.

VIC- Lang niet zoveel als Molenbergs.

PATRICK- Wij hebben ervoor gewerkt! Molenbergs heeft enkel de bestellingen doorgegeven.

MEDUSA- Molenbergs heeft altijd het overgrote deel van de service aan de klant geleverd. Hij heeft onder andere al die wagens rijklaar gemaakt.

PATRICK- Aan de verkoop van een nieuwe wagen was er voor ons garagisten nog "iets" te verdienen. Dit willen ze ons nu ook nog afpakken!

MEDUSA- Molenbergs NV werkt niet meer met tussenpersonen, mijnheer Wachters. Dat bezorgde ons enkel een hoop meer werk en veel tijdverlies.

PATRICK- (Schamper) Een hoop werk!

MADUSA- Voortaan stuur jij potentiële kopers dus naar ons.

PATRICK- Die klant waarover het gaat, is al jaren bevriend met mij. Haast ieder weekend gaan wij samen naar het voetbal. Die man is zelfs getrouwd met een nicht van mij. En nu zou ik hem moeten vertellen, dat hij maar elders moet gaan voor een nieuwe wagen?

MADUSA- Ik heb deze regeling niet getroffen, mijnheer Wachters.

PATRICK- Maar wel jouw baas!

MADUSA- De invoerder..

PATRICK- Die trekt zich van heel deze zaak niks aan! De steenrijke mijnheer Molenbergs verdient nog niet genoeg. Hij moet mensen, die al jaren voor hem hebben gewerkt, nog een deel van hun povere inkomen afpakken!

MEDUSA- Ofwel wendt jullie klant zich rechtstreeks tot ons, ofwel heeft hij geen nieuwe auto.

PATRICK- Dan ga ik elders met hem!

MEDUSA- Friesla heeft hier maar één concessiehouder.

PATRICK- Dan kiezen wij een ander merk!

MEDUSA- Waar ga jij dan voortaan de nodige Frieslavervangstukken halen? Of ga jij je klanten met pech in de kou laten staan?... Kunnen wij het adres krijgen van die koper?

PATRICK- Voor geen geld!

MEDUSA- Ik vrees, dat jij jezelf in de vingers aan het snijden bent, mijnheer Wachters.

PATRICK- Dan is het maar zo!

MEDUSA- Ik moet vandaag nog een aantal garagisten als jij een bezoek brengen. Ik mag hier geen kostbare tijd verliezen.

PATRICK- Wanneer kan ik met die klant maar jullie showroom komen?

MEDUSA- Die klant is welkom om het even wanneer. Maar zonder jou, mijnheer Wachters.

(Zij gaat in haar handtas.)

MEDUSA- Mijn kaartje, voor het geval dat jij van gedachten verandert.

PATRICK- Ik hoef jouw kaartje niet!

(Mevrouw Medusa legt haar kaartje op het bureau.)

MEDUSA- (Met een cynisch lachje) Het was mij zeer aangenaam.

PATRICK- Ons niet!

MEDUSA- Nog een fijne dag, heren.

(Mevrouw Medusa vertrekt.)

VIC- Jij hebt gelijk. De groten willen de kleintjes kapot.

PATRICK- Ik neem meteen contact met Molenbergs!

(Patrick begeeft zich naar de telefoon.)

VIC- Ik denk niet, dat jij Molenbergs zelf te pakken krijgt.
Bij mijn weten, zou dit de allereerste keer zijn.

DERDE TAFEREEL

(Patrick zit zijn boterhammen te eten. Vic komt binnen.)

VIC- Smakelijk!

PATRICK- Hallo!

VIC- Ik spring maar even binnen, om te vernemen, hoe het zit met die bijscholing elektrische wagens.

(Wat verveeld haalt Patrick de schouders op.)

VIC- Jij lijkt maar weinig enthousiast.

PATRICK- Ik heb mij niet ingeschreven.

VIC- Waarom niet? Elektrische wagens zijn de toekomst.

PATRICK- Ik voel mij daar niet thuis.

VIC- Dat zijn daar toch maar garagisten zoals jij.

PATRICK- Alle bezinewagens moeten verdwijnen. Alles moet zo vlug mogelijk elektrisch. Dit moet allemaal holder de bolder.

VIC- Die van het milieu beweren, dat onze wereld anders om zeep gaat.

PATRICK- Hoe weten zij dit?

VIC- De aarde warmt op, naar het schijnt.

PATRICK- De benzinewagens zijn hiervan de schuld? Dat ze eerst eens beginnen, met de onnodige vliegtuigen uit de lucht te halen.

VIC- Jij bent toch ook voor het milieu.

PATRICK- Met mate. Wij mensen moeten ook nog fatsoenlijk kunnen leven. Aan dit snelle tempo, zomaar alles verbieden...!

VIC- Jij moet dringend die bijscholing "Elektrische Wagens" gaan volgen!

PATRICK- Ik heb mij een handleiding aangeschaft.

(Patrick haalt de handleiding bij, en toont ze aan Vic.)

PATRICK- (Leest) Elektrische Wagens - handleiding.

(Vic neemt de handleiding aan, en bestudeert ze vluchtig.)

VIC- Zo'n handleiding bestuderen, is natuurlijk goed. Maar dit volstaat niet. Jij hebt zelf gezegd, dat je die wagens bij de hand moet hebben.

PATRICK- Hebben ze die op de bijscholing?

VIC- Dit weet ik niet. Toen ik destijds bijscholing volgde, gingen wij tussendoor naar de garage voor demonstraties.

PATRICK- Elektrische wagens zijn niet zo moeilijk. Ze zijn relatief gemakkelijk te onderhouden.

VIC- En de hybridewagens?

PATRICK- Dit is een ander paar mouwen. Volgens mij hadden ze die veel eenvoudiger in elkaar kunnen steken.

VIC- Dit is nochtans het werk van ingenieurs.

PATRICK- En dan? Voor mij is dit een wirwar van technieken.

VIC- Jij kunt er moeilijk aan uit?

PATRICK- Voor mij is het allemaal nog nieuw. Het zal wel wennen zeker?

VIC- Wat te maken heeft met techniek, verandert voortdurend. In mijn tijd was dit ook zo. Ik heb mij ook geregeld moeten aanpassen. Jij gaat een aantal nieuwe toestellen moeten aankopen.

PATRICK- Ik weet niet, of ik dit ga doen.

VIC- Jij kan niet anders!

PATRICK- Die elektrische wagens zitten eenvoudig in elkaar. Er is maar weinig onderhoud aan. Een keer per jaar moeten ze volledig worden nagezien. Nadien krijgt de eigenaar een certificaat. Een jaar lang krijgt hij gratis bijstand. Wat er ook met zijn wagen gebeurt, hij wordt gratis geholpen.

VIC- Er kunnen dus nog altijd onderdelen kapot?

PATRICK- Natuurlijk. Remmen, airco, banden, camera's, noem maar op.

VIC- Dus heb jij nog altijd werk.

PATRICK- Elders worden zij door het jaar gratis geholpen. Waarom zouden zij dan naar hier komen?

VIC- Voor het gemak. Zij weten, dat zij hier meteen worden geholpen.

PATRICK- Zoveel gemak is hier niet aan.

VIC- Jij geeft het toch niet op?

PATRICK- Ik zie de toekomst somber in. Weet jij wat mij dit kost, als ik mijn garage bijna helemaal moet laten herinrichten?

VIC- Ik heb dit destijds ook moeten laten doen.

PATRICK- Wanneer ga ik dit ooit terug hebben verdiend? En waar ga ik nu hiervoor het geld halen? (Lichtjes ironisch) Ga jij mij dit voorschieten?

VIC- Zorg in ieder geval, dat jij op de hoogte blijft van de nieuwe technieken. Dat jij nog altijd meekan.

(Jef verschijnt.)

JEF- Dag.

PATRICK- Ah neen, Jef! Nu niet!

JEF- Ik blijf maar eventjes.

PATRICK- Ook niet eventjes.

JEF- Ik loop jullie niet in de weg.

PATRICK- Jij stoort mij in mijn werk.

JEF- Zo druk ziet het er op dit moment niet uit.

PATRICK- Nu niet!

(Jef bezielt Patrick en Vic ietwat onnozel.)

JEF- Straks?

(Patrick bezielt Jef niet meer.)

VIC- Wij hebben nu geen tijd voor jou, Jef.

JEF- Tot een volgende keer dan.

(Na nog wat geaarzel verlaat Jef het bureau.)

VIC- (Lichtjes geamuseerd) Die klant blijft toch komen.

PATRICK- Helaas!... Vroeger kwamen onze klanten naar hier, om te vernemen wat er in de automobielwereld zoal te koop was. Nu vinden zij alle mogelijke inlichtingen on line. Zij zijn slimmer dan wij.

VIC- Maar goed, dat jij je benzinestation nog hebt.

PATRICK- Hoelang nog? Ook dat gaat met de dag achteruit.

VIC- Laadpalen installeren!

PATRICK- Hierover zit ik allang te piekeren.

VIC- Wat is het probleem?

PATRICK- Een wagenpark vinden. Benzinetanks zijn zo gevuld. Maar elektrische batterijen laden...!

VIC- Ja,... een wagenpark...

PATRICK- Waar vind ik dit? Onze benzinepompen kan ik nog niet opruimen. En de garage zelf heb ik nog altijd nodig voor herstellingen.

VIC- Een geschikt, braakliggend terrein zie ik niet meteen hier in de buurt.

PATRICK- Laadpalen moeten hier vlak bij de garage staan. Die elektrische wagens krijgen van de overheid allerlei voordelen. Zij maken heel snel opgang. Veel tijd tot nadenken heb ik niet.

VIC- Gaat iedereen onmiddellijk met die laadpalen kunnen werken? Beginnelingen hebben ongetwijfeld wat hulp nodig.

PATRICK- Ik kan daar moeilijk de hele dag gaan bij staan.

VIC- Dat elektrisch tanken duurt inderdaad een tijdje. Misschien kan jij hiervan profiteren!

PATRICK- Jij bedoelt?

VIC- Misschien kan jij een hoekje van je garage inrichten als broodjeszaak. Wachtende chauffeurs kunnen dan hun tijd besteden aan een hapje en een drankje.

PATRICK- Wie gaat hen bedienen?

VIC- Sandra heeft toch hotelschool gevolgd. Hier verdient zij wellicht meer, dan nu in de Carrefour.

PATRICK- Jij denkt, dat zij dit gaat doen?

VIC- Waarom niet?

PATRICK- Zij en ik gaan mekaar hier dag in dag uit op de vingers zitten kijken? Hoelang kan dit blijven duren?

VIC- Wat gaan ze doen, bij een elektriciteitspanne in een strenge winter? Alle auto's aan de kant laten staan?

PATRICK- Misschien is dit "de" oplossing voor de talrijke files.

VIC- Herbruikbare energie! Allemaal goed en wel! Maar er is niet altijd zon en wind. En dan?

PATRICK- In ieder geval gaat het aantal benzineauto's erg snel

achteruit. Lang heeft dit benzinestation hier geen zin meer.

VIC- Afwachten.

PATRICK- Ik zie, wat ik zie!

(Sandra verschijnt.)

VIC- Sandra! Wij hadden het net over jou.

SANDRA- Jullie waren kwaad over mij aan het vertellen?

VIC- Integendeel! Patrick is van plan, zijn garage grondig te vernieuwen. Voor wachtende chauffeurs komt hier een broodjesbar. Jij mag die uitbaten.

SANDRA- Waarom ik?

VIC- Jij hebt hotelschool gevolgd.

SANDRA- Niet om een broodjesbar te runnen. Maar goed, dat hij niet denkt, aan het openen van een nachtbar.

PATRICK- Hiervoor heb jij geen diploma.

SANDRA- Mijn collega Lisette en haar man gaan vanavond op zoek naar een nieuwe keuken. Lisette vraagt, of wij meegaan.

PATRICK- Waarom vraagt zij dit aan ons?

SANDRA- Al meermaals heb ik haar laten horen, dat ook wij dringend toe zijn aan een nieuwe keuken.

PATRICK- Is die van ons niet meer in orde?

SANDRA- Zij is al 27 jaar oud!

VIC- De mijne 50 jaar!

SANDRA- Jij hoeft niet meer te koken.

VIC- Nog iedere middag.

SANDRA- Een diepvriesmaaltijd ontdooien, of een stukje gebraden kip wat opwarmen, noem jij dit koken?

PATRICK- Onze keuken doet het nog altijd.

SANDRA- Ja, maar hoe?

PATRICK- Ik vind jouw kookkunst nog altijd prima.

SANDRA- Sommige deurtjes van de kasten hangen scheef.

PATRICK- Ik hang ze wel weer recht.

SANDRA- Hoe dikwijls heb jij mij dit al beloofd? En onze dampkap? Iedere keer als ik die aanzet, komt heel de buurt naar buiten. Zij komen kijken, waar dat te zwaar beladen vliegtuig op neerstorten hangt.

PATRICK- Nog iets?

SANDRA- Wij zijn ook dringend toe aan een nieuwe badkamer.

PATRICK- Ook die is nog maar 27 jaar oud.

SANDRA- Ik ben verlegen, telkens ik daar iemand moet binnenlaten.

PATRICK- (Lichtjes plagerig) Wie moet daar zijn?

SANDRA- (Opgewonden) Mijn minnaar!

PATRICK- Heb jij er een? Dit is het eerste, wat ik hiervan hoor.

SANDRA- Gaan wij vanavond mee met Lisette?

PATRICK- Jij mag gerust meegaan. Ik hou je niet tegen.

SANDRA- Een keuken koop je niet alleen.

PATRICK- Jij bent al van plan, ze te bestellen?

SANDRA- Te informeren!

PATRICK- Sandra, momenteel heb ik andere zorgen.

VIC- Zijn garage.

SANDRA- Moeten wij daarom de rest laten verkommeren?

PATRICK- Jij komt altijd op het allerlaatste moment met iets voor de pinnen. De middag is al voorbij, en ik zou mijn plannen voor de rest van de dag nog moeten herschikken.

SANDRA- Wist ik eerder, dat Lisette ons vandaag zou meevragen?

PATRICK- Mijn hoofd staat nu allerm minst naar een nieuwe keuken.

SANDRA- Wij kunnen toch eens gaan kijken!

PATRICK- Wat voor zin heeft dit? Zodra ik weet, hoe ik de problemen met onze garage ga oplossen, mag jij mij vragen, wat jij maar wil.

SANDRA- Ik weet genoeg!

VIC- Probeer Patrick te begrijpen. De problemen met zijn garage gaan nu voor.

SANDRA- Voor jullie misschien. Ik weet genoeg! Salut!

(Sandra vertrekt.)

VIC- (Probeert haar vergeefs tegen te houden) Sandra?

PATRICK- Dat koelt wel zonder blazen.

VIC- Ik hoop het.

SANDRA- Wij kennen mekaar.

VIC- Dit dacht ik vroeger ook... Ik moet ook gaan. Ik heb nog niet gegeten. (Geamuseerd) Ik moet mijn diepvries-maaltijd gaan ontdooien.

(Vic staat op het punt te vertrekken.)

VIC- Probeer je garage te moderniseren. Je kan niet anders.

PATRICK- Wat voor zin heeft dit nog?

VIC- Die vraag heb ik mij destijds ook meermaals gesteld. Telkens is het gelukt. Tot straks misschien.

(Vic vertrekt.)

PATRICK- (Meer voor zichzelf) Dit waren toen andere tijden. Andere omstandigheden.

(Patrick ruimt de resten van zijn middagmaal op. Maarten verschijnt.)

PATRICK- Is er geen school vandaag?

MAARTEN- "Body ~~and~~ Soul" is geen school, pa. Dat is een instituut voor opleidingen.

PATRICK- Opleidingen?

MAARTEN- Om toezicht te houden bij allerlei activiteiten zoals tennissen, turnen, zwemmen, dansen, jeugdkampen en noem maar op. Wij leren daar ook massage geven, en eerste hulp bij ongevallen.

PATRICK- Zo te horen, staat het je daar aan.

MAARTEN- (Enthousiast) En of!

PATRICK- Kan jij daar nadien iets mee doen? Krijg je een diploma of getuigschrift?

MAARTEN- Een brevet.

PATRICK- (Wil meer uitleg) Een brevet?

MAARTEN- Wij worden nu al geregeld gevraagd, om te komen helpen in zwembaden, sportzalen, en zo.

- PATRICK- Ik zou mij toch maar goed bevragen, eer ik aan zo'n job begon. Wat zijn mijn rechten en plichten? Ben ik wel verzekerd? Word ik wel correct betaald? Hoe zit het later met mijn pensioen?
- MAARTEN- Dat is een job lijk een andere, pa. Wat ben je met een diploma? Waar vragen ze daar nog naar? De meesten die er een hebben, weten het niet eens meer liggen.
- PATRICK- Jij bent daar toch niet enkel naartoe gegaan, omdat je vriend Kenny uiteindelijk hiervoor heeft gekozen?
- MAARTEN- Wij hebben samen ernstig overlegd, pa.
- PATRICK- Ik hoop het.
- MAARTEN- (Wat aarzelend) Wat zou jij ervan denken, als ik hier een paar dagen per week service verleende aan de pompen buiten?
- PATRICK- Dit is al een tijdje afgeschaft. Onze klanten tanken zelf.
- MAARTEN- Onlangs heb jij mij nog verteld, dat de benzineverkoop aan de pompen achteruit gaat. Sommigen willen misschien niet zelf tanken. Zij gaan nu elders. Als er hier weer service is, komen zij misschien terug.
- PATRICK- Krijg jij nu ineens toch zin, om deze garage later verder te zetten?
- MAARTEN- Dat niet.
- PATRICK- Jij bent mijn enige zoon. Jij weet, dat zonder jou deze garage geen lang leven meer is beschoren?
- MAARTEN- Auto's zeggen mij niets.
- PATRICK- (Lichtjes geamuseerd) Masseren is waarschijnlijk interessanter?
- MAARTEN- (Geamuseerd) Dit hangt ervan af, wie je mag masseren. Dinsdag en vrijdag zijn wij bij "Body and Soul" de ganse dag vrij. Die dagen kan ik hier de pompen komen bedienen. Wij plaatsen buiten een groot bord, om de automobilisten hierover in te lichten.
- PATRICK- Sommige dagen service, en andere dag geen. Dit schept alleen maar verwarring. Dat onze benzineverkoop achteruit gaat, heeft weinig met de service te maken.
- MAARTEN- Ik ben bereid, die twee dagen per week hier de pompen te bedienen.
- PATRICK- De boekhouding van de pompen is nu vrij eenvoudig. Alles wat er binnenkomt, staat op dezelfde bankrekening. Als wij opnieuw beginnen met service, moet dat geld weer apart worden gehouden. Het moet op tijd en stond naar de

bank worden gebracht. Wij zitten weer te sukkelen met dat kleingeld.

MAARTEN- Ik kan toch bijhouden, wat ik heb ingetrokken. Zo moeilijk is dit niet.

PATRICK- Als jij van plan bent, deze garage ooit verder te zetten, laat ik de beslissing van de pompenservice over aan jou.

MAARTEN- Dring niet aan, pa. Nooit begin ik aan een garage.

PATRICK- Dring jij dan ook niet aan, wat die pompenservice betreft.

MAARTEN- (Erg ontgoocheld) Het verwondert mij niets, dat jouw zaak hier achteruit gaat.

PATRICK- Licht dit aan mij?

MAARTEN- Aan mij zeker niet.

(Ontgoocheld vertrekt Maarten.)

PATRICK- Zo ineens wil hij hier de pompen bedienen. Hier steekt wat achter.

(Imke verschijnt.)

IMKE- Hallo.

PATRICK- Ah, Imke! Al gedaan met werken?

IMKE- Voor vandaag toch.

PATRICK- Welk nieuws?

IMKE- Niets speciaals.

(Imke aarzelt.)

PATRICK- Vertel het maar, als er iets is.

IMKE- (Nog even aarzelend) Ik heb een vriend.

PATRICK- Een vriend?

IMKE- Eigenlijk meer dan een vriend.

PATRICK- Een vrijer?

IMKE- Ja.

PATRICK- Proficiat! Jij bent er vlugger bij, dan je ma en pa destijds. Ik was 23 toen ik trouwde.

IMKE- Wij denken nog niet aan trouwen.

PATRICK- Dit gaat er toch ooit van komen?

IMKE- Hierover hebben wij het nog niet gehad.

PATRICK- Jullie gaan eerst eens "aftasten"?

IMKE- Eigenlijk kennen wij mekaar al een tijdje.

PATRICK- De vele keren dat jij 's nachts niet thuiskwam, was jij bij hem?

IMKE- Soms.

PATRICK- Nogal vaak?

IMKE- Ja.

PATRICK- Hoe heet hij?

IMKE- Dennis.

PATRICK- Weet ma er al van?

IMKE- Nog niet.

PATRICK- Jij wou het mij als eerste vertellen?

IMKE- Ja. (Aarzelend) Kan jij ma hierover inlichten?

PATRICK- Kan jij dit zelf niet?

(Imke aarzelt.)

PATRICK- Er is toch niks aan de hand?

IMKE- Neen.

PATRICK- Jij bent toch niet in verwachting?

IMKE- Neen, neen.

PATRICK- (Ietwat komisch) Dit is al een pak van mijn hart.

(Imke blijft aarzelen.)

PATRICK- Er is toch niets met die Dennis? Hij mankeert toch niets?

IMKE- Neen, neen.

PATRICK- Niet gehandicapt? Geen vreemde nationaliteit? Pas op, ik heb hier helemaal niets tegen.

IMKE- ... Hij is een beetje ouder dan ik.

PATRICK- Een beetje?

IMKE- Ja.

PATRICK- Een beetje veel?

IMKE- Een beetje veel.

PATRICK- Vijf jaar?

IMKE- Meer.

PATRICK- Tien jaar?

IMKE- Nog iets meer.

PATRICK- Hij is toch nog geen dertig?

IMKE- Toch wel... Zelfs nog iets meer.

PATRICK- Dan kan hij bijna je vader zijn?

IMKE- Dennis is 32.

PATRICK- En jij 18. Nu is dit nog niet zo erg. Maar eens dat jij in de fleur van je leven gaat zijn, begint hij stilaan af te takelen.

IMKE- Zover zijn wij lang nog niet.

PATRICK- Pas op, ik bemoei mij niet hiermee. Jullie moeten beslissen, wat jullie doen. 't Is toch echt gemeend van jouw kant?

IMKE- Natuurlijk!

PATRICK- Hij zal ook wel in de wolken zijn met zo'n jong ding.

IMKE- Wil jij ons ma op de hoogte brengen?

PATRICK- Waarom doe jij dit niet zelf?

IMKE- Wil jij haar op de hoogte brengen van dit leeftijdsverschil?

PATRICK- Jij vreest, dat ma dit niet gaat pikken?

IMKE- Jij kent ma.

PATRICK- Al 27 jaar!

IMKE- Doe jij het?

PATRICK- Jij bent volwassen genoeg, om je een vrijer aan te schaffen. Dan ben jij ook volwassen genoeg, om je ma hierover in te lichten.

IMKE- (Wat flemend) Pa.

PATRICK- Neen, Imke.

IMKE- Jij wil toch niet, dat ik thuis met ruzie vertrek?

PATRICK- Jij hoeft nog niet te vertrekken. Jij bent pas 18.

IMKE- Ik had een gans andere gedachte over jou. Een veel betere.

PATRICK- (Lichtjes ironisch) Dank je... Wat is Dennis voor iemand?

IMKE- Een heel toffe.

PATRICK- (Lichtjes geamuseerd) Hieraan twijfelde ik geen seconde. Wat doet hij voor de kost?

IMKE- Muzikant.

PATRICK- In een groot orkest?

IMKE- Neen.

PATRICK- Een kamerorkest?

IMKE- Ook niet.

PATRICK- Welk instrument?

IMKE- Keyboard.

PATRICK- Keyboard. Is dit zo'n klein pianootje, dat je na afloop kunt toeplooien?

IMKE- Een elektronisch klavier, pa.

PATRICK- Waar ze op tokkelen met één vinger? Altijd op dezelfde noot?

IMKE- (Wat geamuseerd) Twee vingers.

PATRICK- Terwijl hij met de vrije hand aan het wuiven is naar het publiek? Kan hij hiermee zijn kost verdienen?

IMKE- Dennis speelt op zowat alle bekende festivals! Bijna geen enkel weekend is hij vrij. Bij hem stroomt het geld binnen.

PATRICK- Als hij met jou speelt, gebruikt hij waarschijnlijk meer dan twee vingers?

IMKE- (Geamuseerd) Zijn beide handen!

PATRICK- Ah ja! Hij hoeft dan niet naar het publiek te wuiven.

IMKE- Breng jij ons ma op de hoogte?

PATRICK- Dit moet jij zelf doen. Ongetwijfeld wil ma iets meer weten over Dennis. Die inlichtingen kan ik haar niet geven.

IMKE- (Ontgoocheld) Ik dacht, dat ik op jou kon rekenen.

PATRICK- Vaders, een soort waar je niet veel aan hebt. Wanneer kom jij die gast aan ons voorstellen?

IMKE- Zodra ma is ingelicht, en wat afgekoeld.

PATRICK- Dennis en jij komen maar eens samen, als ma en ik beiden thuis zijn. Als ma dan verkeerd reageert, ben ik er nog om haar wat te sussen.

IMKE- (Flemend) Ga jij het straks aan ma vertellen?

PATRICK- Dit is jouw werk, Imke.

(Imke vertrekt ontgoocheld.)

PATRICK- Hij 32 en zij 18. Een mooi koppel.

(Patrick doet 'n keyboarder na.)

PATRICK- Waar gaat ze hem zoeken? Enfin, nu hebben wij op ons volgend familiefest de entertainer gratis.

(Frans van Pol verschijnt met zijn schoenendoos.)

FRANS- Patrick!

PATRICK- Frans van Pol. Is die schoenendoos nog niet versleten?

FRANS- Zij houdt nog evengoed het geld als jaren geleden.

PATRICK- Welke heilige heeft er nu weer tegen zijn klak gestoten?

FRANS- Volgende maand houdt onze Landelijke Gilde een groot oogstfeest. Dit wordt iets enigs, Patrick. Je kan dan meemaken, hoe er vroeger werd geploegd, geëgd, gezaaid, gemaaid, ingehaald en gedorst. Met de landbouwwerktuigen en de machines van toen.

PATRICK- Jij en je vrouw mogen gratis meewerken?

FRANS- Neen! Als je mij achter een ploeg laat lopen, ga je nog al wat meemaken! Achteraf is er een groot Breughelbuffet! Dat is wel iets voor mij! Worsten, saucissen, spek, hesp, witte pensen, zwarte pensen, donker boerenbrood... Ik ga mij daar eens ferm tegoed doen!

PATRICK- Breughelfeest. Ik dacht dat dit meer te maken had met bier drinken uit van die grote potten met een stevig oor.

FRANS- Dat is er natuurlijk ook bij. Omdat ik nu voor hen iets doe, mogen mijn vrouw en ik die dag gratis meefeesten.

Normaal moesten wij 30 euro per kop betalen.

PATRICK- Als het voor jou toch gratis is, doe jij maar flink je best, Frans.

FRANS- Jij mag gerust zijn! Ik vrees, dat ze mij die avond met een kruiwagen naar huis zullen moeten varen. En er is nog iets! Die namiddag wordt er op de weide van boer Pollaris toneel gespeeld. "Boerke Naas!" Ah ja, zo iets zien de boeren graag.

PATRICK- Jij moet toch niet meespelen?

FRANS- Jawel, ik en mijn vrouw. Felix Defoor speelt Boerke Naas, en Pier Stalmans de rover. Jij kent dat verhaal toch?

PATRICK- Min of meer.

FRANS- (Erg enthousiast) Boerke Naas was naar de markt geweest. Hij had daar twee koeien verkocht. Met zijn zakken vol geld keerde hij terug naar huis. Onderweg werd hij ongerust. Hij dacht: "Ze moesten mij eens overvallen, en al mijn geld afpakken." Dus gaat hij een winkel binnen, en koopt daar een revolver met kogels. Hij is nog maar juist terug op weg, of hij hoort daar een gekraak in de struiken. Ineens springt er een gemaskerde rover te voorschijn! Een beer van een vent! "Uw geld of uw leven!" Wat nu aangevangen? Met zijn gezond boerenverstand denkt Boerke Naas: "Die ga ik eens ferm beetnemen." Hij zegt tegen de rover: "Mijnheer de rover, mijn vrouw gaat kwaad worden, als ik zonder centen thuiskom. Zij gaat denken, dat ik al mijn geld heb opgedronken. Weet je, wat je doet? Schiet een kogel door mijn hoed. Dan ziet mijn vrouw, dat ik iets ergs heb meegemaakt." De rover schiet meteen een kogel door de hoed van Boerke Naas. "Schiet nu ook een kogel door mijn jas. Dan ziet mijn vrouw, dat het echt is." De rover schiet een kogel door de jas van Boerke Naas. "Schiet nu ook nog een kogel door mijn broek. Dan denkt mijn vrouw, dat ik als bij wonder aan de dood ben ontsnapt." Meteen schiet de rover een kogel door de broekspijp van Boerke Naas. "Nu is 't genoeg geweest," zegt de rover. "Ik moet dringend verder. Ik heb geen tijd en geen kogels meer. Uw geld! En vlug!" Dan haalt Boerke Naas zijn revolver tevoorschijn. "Ik wel," zegt Boerke Naas, "Maak maar gauw, dat je weg bent! Of jij bent er geweest voorgoed!" En lopen, dat die rover dan doet!

PATRICK- Dit is maar een verhaal voor twee personen. Boerke Naas en de rover. Ik dacht, dat jij en je vrouw ook mochten meespelen?

FRANS- Dit is ook zo

PATRICK- Welke rol heb jij dan?

FRANS- Achtergrond.

PATRICK- Achtergrond?

FRANS- Ja, en mijn vrouw is ook achtergrond. Op het moment, dat de rover een kogel door de hoed van BoerkeNaas schiet, kom ik in de achtergrond voorbijgereden op een velo.

PATRICK- En je vrouw?

FRANS- Die zit op de achterzit van mijn velo.

PATRICK- Twee fantastische rollen!

FRANS- Eigenlijk moet ik niks zeggen, maar ik heb zelf tekst gemaakt. Als ik daar in de achtergrond voorbij kom gereden, wuif ik naar het tweetal. Ik roep: "Ja, de mannen!" Onze regisseur heeft dit niet graag, maar ik doe het toch. De mensen die naar onze repetities komen kijken, lachen dan altijd. Jij komt toch ook kijken, Patrick?

PATRICK- Ik denk het niet.

FRANS- Jij kunt dan eens ferm lachen.

PATRICK- Jij bent weer op ronde voor een reclameboekje?

FRANS- Ah, jij weet het?

PATRICK- Ik doe niet mee.

FRANS- Allee, Patrick. Onze Landelijke Gilde! Die hebben toch veel leden. Die rijden bijna allemaal met een auto.

PATRICK- Niet met een auto, die van hier komt.

FRANS- Dit kan nog komen.

PATRICK- Ik denk het niet.

FRANS- Bijna iedere commercant die ik aanspreek, doet mee.

PATRICK- Dring niet aan.

FRANS- Zoals jij wil. Tot een volgende keer dan.

PATRICK- (Lichtjes ironisch) Zorg dat je vrouw daar in de achtergrond niet van je velo valt.

FRANS- Zij hangt stevig tegen mijn rug, met haar beide handen rond mijn buik. Tot ziens.

(Frans vertrekt.)

PATRICK- Frans, Frans! Altijd overal willen bij zijn! Hoe is het mogelijk?

(Sandra en Nadia verschijnen.)

NADIA- Dag, Patrick.

PATRICK- Mijn schoonzus! Dit is een verrassing! Er is toch niets aan de hand?

NADIA- Neen, neen.

SANDRA- Vertel jij het hem maar.

PATRICK- Dus toch iets aan de hand?

SANDRA- Als ik hem vraag, ken ik zijn antwoord al op voorhand.

NADIA- Jonas en ik gaan binnenkort met vakantie in Palma de Mallorca. Kwestie van er eens tussenuit te zijn, en even te profiteren van de rust in een prachtige omgeving. Ik vertelde dit zo-even aan Sandra. Die reageerde meteen. Zij wil ook mee. Maar op één voorwaarde: dat jij ook meereist.

PATRICK- En nu komen jullie vragen, of ik meega?

NADIA- Palma is een fantastische havenstad, met een heel mooi strand.

PATRICK- Jij bent er al geweest?

NADIA- Ik heb een aantal folders meegekregen van het reisbureau.

PATRICK- Die zeggen natuurlijk, dat het daar de hemel op aarde is.

SANDRA- Dit is ook zo!

NADIA- Op deze tijd van het jaar is de temperatuur er nog heel aangenaam. De stranden liggen er nog vol.

PATRICK- (Wat plagerig) Vinden wij daar dan nog wel een plaatsje?

NADIA- (Geamuseerd) Wij zoeken, tot wij er een vinden.

PATRICK- Ik voel niks voor een strand. Het is daar altijd even druk.

SANDRA- Wij gaan wel zonder jou. Dan kan jij wat blijven luieren in je eentje op onze hotelkamer.

NADIA- Jonas is vol lof over Palma. Naar het schijnt, is er daar een prachtige kathedraal, en een aantal kunstvolle kerken.

PATRICK- Ik wist niet, dat Jonas zo katholiek is.

NADIA- Hij wil eens meemaken, hoe ze daar de uitvaarten verzorgen.

PATRICK- Eigenlijk gaat hij als begrafenisondernemer, om nieuwe ideeën op te steken?

NADIA- Je bent nooit te oud, om bij te leren.

PATRICK- Ik ben al jaren in geen kerk meer geweest, ik ga daar verloren lopen.

NADIA- (Geamuseerd) Jonas gidst ons wel.

SANDRA- En anders blijf jij ook dan maar in je eentje op onze hotelkamer.

NADIA- (Geamuseerd) Of jij gaat iets drinken in een van de talrijke havenkroegen.

SANDRA- (Vermaant haar zus) Hela!

NADIA- In Palma lopen er het hele jaar door een pak landgenoten. Misschien komen wij daar zelfs kennissen tegen. Dat is altijd plezant.

PATRICK- (Plagerig) Blijven wij dan niet beter thuis?

SANDRA- (Lastig) Patrick!

PATRICK- De kans dat je kennissen tegenkomt, is hier toch veel groter dan in Palma.

SANDRA- Jij moet altijd dwars kunnen liggen!

NADIA- Wij kunnen daar ook een boottocht maken op zee, naar Ibiza. (Enthousiast) Daar bouwen ze auto's.

PATRICK- De concurrentie!

SANDRA- Wat doen wij met het voorstel van Nadia en Jonas? Gaan wij mee?

PATRICK- Sandra, jij weet ook, dat ik hier met zware problemen zit. Dat het gaat, om de toekomst van onze garage. Ik moet hier ernstig over nadenken.

SANDRA- Nadenken kan je ginds ook.

PATRICK- Niet zoals hier! Hier zijn de problemen. Hier moet er naar een oplossing worden gezocht. Als ik mijn garage enkele weken sluit, worden die problemen alleen maar groter.

SANDRA- Het komt niet bij jou op, dat jij niet alleen bent op deze wereld? Dat ook ik dringend toe ben aan wat rust?

PATRICK- Ga gerust mee met je zus! Ik red mij hier wel in mijn eentje.

SANDRA- Waarom ben jij met mij getrouwd?

PATRICK- Niet om naar Palma de Mallorca te gaan.

SANDRA- Met jou valt er niet te praten!

NADIA- Wat moet ik nu vertellen aan Jonas?

SANDRA- Dat "ik" in ieder geval meereis!

NADIA- Patrick?

PATRICK- Ik niet.

SANDRA- Kom, wij zijn weg!

(Nadia aarzelt.)

PATRICK- Ik wens jullie een goede reis.

(Sandra gaat al richting deur. Plots draait zij zich om.)

SANDRA- Ik heb Lisette gezegd, dat ik vanavond met haar meega kijken naar die nieuwe keukens. Jij vindt wel wat te eten in de koelkast.

(Meteen is Sandra vertrokken.)

NADIA- Het beste, Patrick.

PATRICK- Tot ziens, schoonzus.

(Ook Nadia vertrekt.)

PATRICK- Palma de Mallorca! Hiervoor laat ik mijn garage niet kapot gaan, verdomme!

VIERDE TAFEREEL

(Patrick herstelt een autoradio. Maarten verschijnt.)

MAARTEN- Jij hebt mij gevraagd, eens langs te komen?

PATRICK- Waar was jij de hele tijd?

MAARTEN- Bij Kenny.

PATRICK- Hoelang?

MAARTEN- Dit weet ik niet zo precies. Anderhalf uur?

PATRICK- Een half uur geleden is Kenny hier naar jou komen vragen.

MAARTEN- Dit kan kloppen. Eerst ben ik gaan zoeken bij hem thuis, en nadien bij "Body and Soul".

PATRICK- (Ongelovig) Mekaar niet kunnen vinden, in tijden van sociale media?

MAARTEN- Stel dat hij in het zwembad zat bij "Body and Soul".

PATRICK- Hij zat niet in het zwembad. Meermaals heeft hij geprobeerd jou te bellen. Jij nam niet op. (Wat ironisch) Jij zat misschien in het zwembad?

MAARTEN- (Met een onwennig lachje) Toch niet.

PATRICK- Waar was jij?

MAARTEN- Ik reed wat rond met de wagen. Ik mocht de oproep van Kenny niet beantwoorden.

PATRICK- De laatste tijd doet onze Poesta zoveel kilometers,... vooral op dinsdag en vrijdag.

MAARTEN- Dit is normaal. Die dagen ben ik vrij.

PATRICK- Jij rijdt dan altijd maar wat rond?

MAARTEN- Toch meer dan anders.

PATRICK- Iemand heeft jou een patiënt zien afzetten bij de hoofdingang van het Algemeen Ziekenhuis. Klopt dit?

MAARTEN- Die man had mij dit gevraagd.

PATRICK- Die keer was het een vrouw. Wie was zij?

MAARTEN- Ik ken haar enkel van zien, niet persoonlijk.

PATRICK- Die vraagt jou, haar naar het Algemeen Ziekenhuis te brengen? En jij doet dit meteen?

MAARTEN- Ja.

PATRICK- Jij doet vaker van die ritten. Meerdere dagen heb ik de kilometerteller gecontroleerd. Er waren dagen bij van rond de 200 kilometer. Wat is er precies aan de hand?

(Geen antwoord van Maarten.)

PATRICK- Doe jij taxi?

MAARTEN- Af en toe.

PATRICK- Voor wie?

MAARTEN- Voor ALL-TAXI.

PATRICK- Dat taxibedrijf?

MAARTEN- Ja. Zij bellen mij, als het er erg druk is.

PATRICK- Op dinsdag en vrijdag?

MAARTEN- Meestal.

PATRICK- Ben jij daar ingeschreven?

MAARTEN- Neen.

PATRICK- Dus ben jij niet verzekerd?

MAARTEN- Dit weet ik niet.

PATRICK- Ik wel! Hoelang is dit al bezig?

MAARTEN- Een paar maanden.

PATRICK- Wat als jij dan een ongeval krijgt?

MAARTEN- Ik rijd voorzichtig.

PATRICK- Dit kennen wij! Tegen 140 per uur!... Jij wordt hier-voor betaald?

MAARTEN- Natuurlijk.

PATRICK- In het zwart?

MAARTEN- Ja.

PATRICK- Wie betaalt al die benzine?

MAARTEN- ALL-TAXI.

PATRICK- Benzine van hier?... Dat geld steek jij in jouw zak?

(Geen antwoord van Maarten.)

PATRICK- Onlangs vroeg jij mij, om service te verlenen in ons tankstation. Ik ben hier niet op ingegaan. Ook daar wou jij een centje bijverdienen. Waarvoor heb jij al dit geld nodig?

MAARTEN- Kenny en ik dromen ervan, binnenkort een wereldreis te maken.

PATRICK- Wanneer?

MAARTEN- Als wij zijn afgestudeerd bij "Body and Soul".

PATRICK- Een wereldreis? Wat moet ik hieronder verstaan?

MAARTEN- Een reis afwisselend met het schip en de trein.

PATRICK- Naar...?

MAARTEN- Engeland, de Verenigde Staten, Brazilië, Australië, Japan, Egypte...

PATRICK- Denk jij, dit te betalen met wat taxirijden?

MAARTEN- Natuurlijk ga ik ook geld lenen.

PATRICK- (Wat ironisch) Waarschijnlijk moet ik hiervoor borg staan?... Jij gaat eerst een aantal jaren werken! Als jij dan genoeg geld hebt gespaard, doe jij hiermee wat jij wil. Maar eerst verdienen, en dan pas opdoen! Niet andersom! En wat dat taxirijden betreft, dit is meteen gedaan! Onmiddellijk neem ik contact op met ALL-TAXI!

MAARTEN- Ik doe dit wel.

PATRICK- Ik doe dit! Geef die sleutels van onze Poesta maar aan mij! Vooruit!

MAARTEN- Als ik die wagen dan nodig heb?

PATRICK- Dankom jij bij mij de sleutels vragen. Kom!

MAARTEN- Hoe moet ik dan naar huis?

PATRICK- Hier in de garage staan twee fietsen!

(Patrick houdt zijn hand klaar, om de autosleutels in ontvangst te nemen. Uiteindelijk geeft Maarten de sleutels.)

PATRICK- Over de benzine die jij hiervoor hebt getankt zonder betalen, gaan wij het een andere keer hebben. Jij kunt nu gaan.

(Erg ontdaan vertrekt Maarten.)

PATRICK- Hoe is het mogelijk? Geen seconde denken ze na, over wat zij bezig zijn. Stel eens, dat hij een ongeval had gekregen... met een dode! Ik dacht, dat hij wijzer was.

(Marieke Smets verschijnt.)

MARIEKE- Hier ben ik al!

PATRICK- Marieke.

MARIEKE- Jij hebt mij gebeld.

PATRICK- Ja. Ik heb een wagentje voor jou gevonden. Heel toevallig. Net wat jij zocht. Een Mini-Cooper.

MARIEKE- Zo'n rode, met een wit dak en motorkap met rode strepen?

PATRICK- Precies.

MARIEKE- Een automatic?

PATRICK- Ook.

MARIEKE- In goede staat?

PATRICK- Heel goed onderhouden. Hij is nog maar 8 jaar oud.

MARIEKE- Toch al?

PATRICK- De eigenares ervan was een weduwe, die maar weinig verplaatsingen maakte. Onlangs is zij overleden.

MARIEKE- Gaan wij er meteen eens naar kijken?

PATRICK- Dadelijk maken wij een afspraak.

MARIEKE- Wanneer kan ik die dan komen halen?

PATRICK- Ik moet eerst nog enkele, lichte herstellingen aanbrengen. Een nieuw wisserblad, een dichting niet niet meer perfect sluit, olie verversen, en het geheel nog eens grondig nazien.

MARIEKE- Hoe heet dit wagentje ook weer?

PATRICK- Mini-Cooper.

MARIEKE- (Opgetogen) Als ik met mijn Mini-Cooper op straat verschijn, gaan de mensen mij nogal in het oog hebben! Ze gaan jaloers worden. Zeker mijn overbuur, Staf Vande-walle, met zijn tot op de draad versleten Ford Mondeo. Hiermee rijdt hij zeker al 25 jaar. Zodra mijn wagen er is, zet ik geregeld de deur van mijn garage open. Om hem jaloers te maken... De prijs?

PATRICK- Nieuw kost zo'n Mini Cooper rond de 22.000 euro. Maar

deze is 8 jaar oud. Ik ga proberen hem je te verkopen aan 8.000 euro.

MARIEKE- Zoveel?

PATRICK- Ik moet die wagen zelf ook kopen, de nodige vervangstukken aanschaffen, verplaatsingen maken, uren eraan werken! Ik schiet er bij in!

MARIEKE- Ik had mij verwacht aan zo'n 6.000 euro.

PATRICK- Dan begin ik er niet aan.

MARIEKE- 8.000 euro? Zoveel betaal ik niet voor een occasie auto!

PATRICK- Dan gaat de verkoop niet door.

MARIEKE- Jij gunt mij geen wagen?

PATRICK- Jawel! Maar niet aan 6.000 euro. Ik doe geen commerce, om eraan in te schieten!

MARIEKE- Ik zal een flinke stap in de goede richting doen. 7.000 euro.

PATRICK- Niks van!

MARIEKE- Ik heb er 1.000 euro bij gedaan. Doe jij nu 1.000 euro af van jouw prijs. Dan vinden wij mekaar.

PATRICK- Geen sprake van! Wat gaat jouw overbuur Staf Vandewalle zeggen, als hij verneemt, dat jouw wagentje maar 7.000 euro heeft gekost? Hij gaat jou nogal eens uitlachen.

MARIEKE- 7.500 euro! Mijn laatste bod!

PATRICK- Dan werk ik nog altijd met verlies.

MARIEKE- 7.500 euro!

PATRICK- ... Jij komt hier dan altijd je benzine tanken?

MARIEKE- Beloofd.

PATRICK- Echt?

MARIEKE- Ja.

PATRICK- In orde dan. 7.500 euro.

MARIEKE- Dit is mijn allereerste wagen. Jij leert mij toch rijden?

PATRICK- Hiervoor zijn er autorijscholen.

MARIEKE- Weet jij wel, hoeveel die vragen per uur?

PATRICK- Ja, dit weet ik.

MARIEKE- Stukken van mensen!

PATRICK- Jij verwacht, dat ik dit gratis doe?

MARIEKE- Natuurlijk! Jij verkoopt mij toch een wagen.

PATRICK- Met verlies!

MARIEKE- Ik kan het ook niet helpen, dat ik nu nog moet leren autorijden. Zolang ik ben gaan werken in de stad, nam ik de bus. Nu wil ik nog wat profiteren van het leven. Wanneer mag ik langskomen voor mijn nieuwe wagen, en voor de eerste rijles?

PATRICK- Ik moet er misschien ook nog zelf mee naar de auto-keuring?

MARIEKE- Natuurlijk! Ik heb nog geen plaat.

PATRICK- Voor een wagen ga jij maar elders, mevrouw. Ik laat mij door jou niet voor de gek houden.

MARIEKE- Nu nog mooier!

PATRICK- Ga maar elders!

MARIEKE- Wat ben jij rap op je tenen getrapt! En dit voor een commerçant! Elders worden de klanten beter gesoigneerd!

PATRICK- Ga dan maar elders!

MARIEKE- Dit doe ik ook! 7.500 euro voor een occasie wagen! En dan nog zonder rijlessen! Jij denkt toch niet, dat ik gek ben? Salut!

(Gekrenkt verlaat Marieke het bureau.)

PATRICK- Dan wil je de weinige klanten die je nog resten, een plezier doen. En dan krijg je zoiets! Zo'n ouwe kwezel nog rijlessen geven? Ik wil nog een tijdje in leven blijven!

(Imke verschijnt. Duidelijk voelt zij zich weer niet op haar gemak.)

PATRICK- Is er wat aan de hand?

IMKE- Neen.

PATRICK- Jij komt mij hier opzoeken.

IMKE- Dit mag toch?

PATRICK- Natuurlijk. Hoe is het met Dennis?

IMKE- Goed.

PATRICK- En met jou?

IMKE- Ook goed.

PATRICK- Vertel mij dan maar eens vlug, wat er deze keer aan de hand is.

IMKE- Dennis gaat op reis... naar de Verenigde Staten.

PATRICK- Amerika?

IMKE- Ja. Chicago, Saint-Louis, Kansas, Indianapolis, Detroit.

PATRICK- Wat gaat hij daar doen?

IMKE- Muziek maken. Hij en nog drie andere muzikanten hebben zich verenigd in "The Little Strangers". Zij gaan daar overal optreden.

PATRICK- Met dat... klein dingske,... dat...?

IMKE- Keyboard.

PATRICK- (Lichtjes ironisch) Dat is een hele eer.

IMKE- Als het lukt, gaan zij proberen, heel de Verenigde Staten te veroveren.

PATRICK- Holala! Dan ga jij hem lang moeten missen.

IMKE- Hij vraagt mij, om mee te gaan.

PATRICK- Als muzikant?

IMKE- Als zijn vriendin.

PATRICK- Zomaar? Zonder bezigheid?

IMKE- Er valt daar van alles te beleven. Bezoeken aan de grote meren, de autofabrieken van Detroit, het autocircuit van Indianapolis.

PATRICK- Autofabrieken, autocircuit! Zo te horen is dit meer iets voor mij. Waarom vraagt hij mij niet mee, in plaats van jou?

IMKE- (Geamuseerd) Waarschijnlijk denkt hij, dat ik beter bij hem pas. Mag ik meereizen?

PATRICK- Wat zou jij daar gaan doen? Zij zitten daar de ganse dag muziek te maken, en jij zit daar in je eentje te verkommeren.

IMKE- De andere drie nemen hun vrouw ook mee.

PATRICK- Jij bent nog niet zijn vrouw.

IMKE- Dit komt nog.

PATRICK- Ben jij hiervan zo zeker?

IMKE- Ja.

PATRICK- Besef jij wel, hoe gevaarlijk het daar is? Chicago is de meest misdadige stad van heel de wereld. Iedereen loopt daar met een revolver op zak. En niet alleen in Chicago, ook in de rest van de Verenigde Staten.

IMKE- Wij krijgen daar bodyguards.

PATRICK- Zie je wel!

IMKE- Wij worden daar zeer goed ontvangen.

PATRICK- Hoelang zijn jullie weg?

IMKE- Enkele maanden, misschien wel een half jaar.

PATRICK- En je werk hier?

IMKE- Bij madam Semal?

PATRICK- Die gaat geen half jaar geduld met je hebben.

IMKE- Dan zoek ik me wel iets anders.

PATRICK- Je familie telt niet? Jij denkt, dat ik jou zolang kan missen?

IMKE- Zijn jij en ma bij jullie familie gebleven? Jullie zijn ook samen opgetrokken.

PATRICK- Niet naar Amerika!

IMKE- Mag ik meereizen van jou?

PATRICK- Geen sprake van! Die Dennis van jou heeft zich hier nog niet eens laten zien! Wat is hij voor iemand?

IMKE- Heb jij hem al eens uitgenodigd?

PATRICK- Ik moet nog blijven samenleven met je moeder.

IMKE- Is zij hier de baas?

PATRICK- En of!

IMKE- Omdat zij nog altijd niets van Dennis wil weten, ben jij er ook tegen?

PATRICK- Ik wil met ma zo weinig mogelijk ruzie. Gemakkelijk is dit niet altijd.

IMKE- Dennis had een appartement gehuurd voor drie jaar. Die huur vervalst nu. Omdat hij naar Amerika vertrekt, heeft hij die niet verlengd. Hij moet daar nu opstappen.

PATRICK- Heeft hij voor die korte tijd nog iets gevonden?

IMKE- Hij wil intrekken bij mij.

PATRICK- Thuis?

IMKE- Hier.

PATRICK- Hoe hier?

IMKE- Hier boven de garage. Daar staat nog altijd een woning vrij.

PATRICK- Helemaal verouderd en verkommerd!

IMKE- Dit hindert niet. Het is toch maar voor even.

PATRICK- Je mag er niet meer wonen van de brandweer.

IMKE- Opa heeft daar jaren gewoond.

PATRICK- Vroeger! Maar dit is allang verleden tijd.

IMKE- Wie weet, dat wij daar zitten?

PATRICK- De burens en overburens. Als er hierboven elke avond licht brandt, gaan zij dit meteen merken.

IMKE- En dan?

PATRICK- Binnen de kortste keren weet heel de gemeente dit. Zeker als zij jou hier geregeld naar buiten zien komen met Dennis.

IMKE- Zij mogen weten, dat ik een lief heb.

PATRICK- En dat jullie hier samenhokken?

IMKE- Ik ben 18 jaar.

PATRICK- Dit is nog te vroeg voor zo'n ernstige beslissing.

IMKE- Ik ben meerderjarig. Eigenlijk hoef ik jullie hierover niet eens meer in te lichten.

PATRICK- Jij woont nog thuis! Dus respecteer jij daar nog de wetten van het huis!

IMKE- Dus moet ik thuis vertrekken, om mijn zin te kunnen doen?

PATRICK- Wat ga jij aanvangen, als Dennis jou binnenkort de bons geeft?

IMKE- Dit doet hij niet.

PATRICK- Zoiets hebben er al velen voor jou gedacht!

IMKE- Mogen Dennis en ik hier een paar weken komen wonen?

PATRICK- Neen! En die reis naar Amerika kan jij ook op je buik schrijven. Hiermee ga ik niet akkoord!

IMKE- Ik dacht, dat jij moderne ideeën had.

PATRICK- Blijkbaar niet zo modern als de jouwe.

IMKE- Wat ik hier nu te horen krijg, durf ik aan niemand verder vertellen.

PATRICK- Hiermee heeft ook niemand anders zaken.

IMKE- Jij klinkt heel erg ouderwets.

(Frans verschijnt met zijn schoenendoos.)

FRANS- Vader en dochter!

(Meteen maakt Imke aanstalten om te vertrekken.)

FRANS- Voor mij moet jij niet gaan lopen.

(Imke vertrekt.)

PATRICK- Die met zijn schoenendoos!

FRANS- (Enthousiast) Jij weet, wat dit betekent, Patrick?

PATRICK- Er is weer wat te doen?

FRANS- Onze gemeente leeft. Deze keer heropenen wij ons vernieuwd cultureel centrum.

PATRICK- Moeten wij, commercianten, dit betalen? Kan de gemeente dit niet zelf?

FRANS- Jij betaalt niet voor het gebouw, maar voor een stevige reclame, Patrick.

PATRICK- Mij interesseert dit cultureel centrum niet zoveel.

FRANS- Omdat jij het nog niet hebt gezien! Het is nu echt chic geworden vanbinnen. Vroeger had je daar van die verhogingen, met lompe banken en stoelen. Dat is er nu allemaal uitgegoid. Vroeger kon je die grote zaal alleen maar gebruiken voor massavergaderingen, film en toneel. Dit is nu allemaal verleden tijd. Wie nog een film wil zien, moet maar naar de grote steden. Daar zijn van die grote complexen met wel 5, 6 zalen en meer. Je kan daar je film kiezen. En die nog toneel willen spelen, moeten zelf eerst maar een verhoog bouwen. De vloer is nu wel hele-

maal vlak. De toeschouwers zitten allemaal op dezelfde hoogte. Maar als zij iets willen zien, moeten zij zich maar wat rekken. En om te horen, zich met hun beste oor in de richting van de spelers draaien.

PATRICK- Waarom dient die grote zaal dan nog?

FRANS- Dit is een heel goede vraag. Hij kan worden gebruikt, voor bijna alles. Hij is... Hoe noemen ze dat ook weer?

PATRICK- Polyvalent.

FRANS- Juist. Je kan daar nog altijd vergaderen met een grote massa. Maar je kan hem ook gebruiken voor bals, feesten, kien- en kaartavonden, grote herdenkingsplechtigheden, wijk- en familiefeesten.

PATRICK- Is er hiervoor een cultureel centrum nodig?

FRANS- Natuurlijk! De tijden zijn veranderd. Een massa mensen zijn nu gepensioneerd. Die hebben tijd, om iedere week een namiddag te kaarten of te kienen. Die komen geregeld bijeen voor een dansavond of een gezellige restaurantdag. Er wordt daar wat afgegeten! Natuurlijk zijn er ook nog minder grote zalen voor kleinere bijeenkomsten en feesten. Ja, de keuken en de cafetaria zijn zowat het middelpunt van ons nieuw cultureel centrum.

PATRICK- Dan zijn er nog mensen, die durven klagen, dat wij zo'n slechte tijden beleven.

FRANS- Klagers en zagers zullen er altijd blijven bestaan. Zonder hen is onze wereld niet compleet. De gemeente heeft ook nog een groot stuk grond aangekocht vlak achter het cultureel centrum. Dat wordt omgebouwd tot een speelweide voor de kinderen. Iedere keer als er binnen een activiteit is voor volwassenen, komen er op de speelweide springkastelen voor de kleintjes.

PATRICK- Een cultureel centrum met springkastelen, dit is iets nieuws.

FRANS- Onze schepen van cultuur is verhuurder van springkastelen. Hij levert iedere keer het nodige materiaal.

PATRICK- Mag dit wel?

FRANS- Waarom niet?

PATRICK- Hij is dan tegelijk huurder en verhuurder. Dit is niet eerlijk.

FRANS- Ze werken met een tussenpersoon, Patrick. Een stroman. Dit gebeurt toch op meerdere plaatsen.

PATRICK- Heel dat cultureel centrum interesseert mij niet. Ik heb weinig of geen vrije tijd. En als ik er eens heb,

wil ik wat rusten.

FRANS- Deze keer doe jij toch mee met ons reclameboekje?

PATRICK- Ik zie niet in waarom.

FRANS- Onze gemeente, Patrick, weet jij wel, hoeveel mogelijke klanten dit voor jou zijn?

PATRICK- Onze gemeente gebruikt al jaren enkele honderden vrachtwagens en dienstwagens. De meeste hiervan reden en rijden nog op benzine. Nog nooit heb ik aan hen ook maar één liter kunnen verkopen.

FRANS- Zelf enkele pompen installeren, is voor de gemeente veel beterkoop, Patrick.

PATRICK- Dan moeten zij nu ook maar zelf hun reclameboekje betalen.

FRANS- Jouw zaak hier kan toch wat reclame gebruiken.

PATRICK- Die boekjes worden niet gezien.

FRANS- Hierin vergis jij je.

PATRICK- Ik denk het niet.

FRANS- Jij geeft je geld liever aan de belastingen? Dan ben jij wel de enige. Enfin, gelukkig spreekt niet iedere commerciant zo.

PATRICK- Jij gaat op stap, om geld in te zamelen voor het cultureel centrum. (Wat plagerig) Jij wordt daar misschien directeur?

FRANS- (Lacht nogal uitbundig) Ik, directeur van ons cultureel centrum! Dit zou wat zijn! Neen, zodra het centrum weer open is, mogen mijn vrouw en ik daar de eerste tien weken gratis komen kienen. Dit is toch een schone beloning.

PATRICK- En jullie kunnen er nog prijzen mee winnen.

FRANS- Dat ook nog. Ik moet eens opstappen. Anders kom ik niet rond vandaag.

PATRICK- (Wat ironisch) Veel succes met die springkastelen!

FRANS- (Enthousiast) Je moet er maar op komen!

(Frans vertrekt.)

PATRICK- Kaarten, kienen, dansen, restaurantdagen. Anderen hebben blijkbaar een rustiger leven dan ik. Nu is ons Imke vertrokken zonder goede raad, verdomme! (Wat ironisch) Amerika! Nog in geen honderdduizend jaar!

(Mevrouw Medusa verschijnt.)

MEDUSA- Mijnheer Wachters.

PATRICK- Mevrouw...

MEDUSA- Medusa. Geen gemakkelijke naam om te onthouden. Hoe gaat het met jou?

PATRICK- Interesseert jou dit?

MEDUSA- Anders vroeg ik het niet.

(Patrick reageert niet meer.)

MEDUSA- (Wat hautain) Die klant voor die nieuwe Condor is bij ons geweest. Hij heeft gekocht.

PATRICK- Helaas.

MEDUSA- Waarom helaas?

PATRICK- Ik had het hem afgeraden.

MEDUSA- Hij handelde zoals het moest.

PATRICK- Het betekende het einde van onze jarenlange vriendschap.

MEDUSA- Die man wou absoluut een Condor... Waarschijnlijk is het jou niet ontgaan, dat de gewone garages van het oude type één na één verdwijnen.

PATRICK- Helaas.

MEDUSA- Zij zijn niet meer rendabel. Hoe zit het met de garage Wachters?

PATRICK- Dit ga ik niet aan jouw neus hangen.

MEDUSA- Zo te horen, niet al te schitterend. Molenbergs NV probeert hier iets aan te doen. Garagisten die hun ouderwetse garage voorgoed sluiten, proberen wij op te vangen. Indien zij dit wensen, vinden zij bij ons werk als gewone autotechnici. Heel wat van jouw collega's hebben al toegehapt. Heb jij misschien zin, om hetzelfde te doen?

(Vic verschijnt.)

MEDUSA- Mijnheer Wachters senior.

VIC- Stoor ik?

PATRICK- Blijf gerust.

MEDUSA- Ik ben hier met een prachtig voorstel voor jouw zoon. Zijn garage zit in de problemen. Hier nog ooit uit geraken, is zo goed als onmogelijk. Daarom probeert Molen-

bergs NV hem op te vangen. Als hij zijn garage definitief sluit, kan hij bij ons meteen aan het werk.

VIC- Jij bent dit toch niet van plan?

PATRICK- Ben je gek?

MEDUSA- Er is wel een voorwaarde. Kandidaten autotechnici bij ons moeten eerst een cursus "moderne wagens" volgen.

PATRICK- Die heb ik zelf al bestudeerd.

MEDUSA- Waar?

PATRICK- In een handleiding.

MEDUSA- Dit telt niet voor ons. Je moet onze cursus volgen. Hier-voor krijg jij voldoende de kans tijdens de diensturen.

VIC- Die uren worden toch betaald?

MEDUSA- (Met een wat sarcastisch lachje) De kandidaat betaalt zelf. 50 euro per uur.

VIC- Dit brengt Molenbergs een mooie euro op.

MEDUSA- Onze lesgevers moeten worden betaald, mijnheer Wachters.

VIC- Mijn zoon geraakt steeds moeilijker aan de nodige vervangstukken.

MEDUSA- Vandaar ons voorstel, om er maar meteen mee op te houden. In jouw plaats zou ik hiermee niet te lang wachten, mijnheer Wachters. Nu heb jij nog de kans. Binnenkort stoppen wij misschien, met nog meer personeel aan te werven. Molenbergs NV is nu eenmaal geen liefdadigheidsinstelling, voor mislukte garagisten.

PATRICK- Wablied?

MEDUSA- Of vind jij jezelf geslaagd? Als jij je bij Molenbergs NV kandidaat komt stellen, moet jij wel het adressenbestand van je klanten meebrengen. Wij nemen die wel over.

VIC- Tegen hoeveel?

MEDUSA- Gratis uiteraard. Met veel interesse kijken wij uit naar jouw reactie, mijnheer Wachters. (Tot Vic) Jij bent oud en wijs, jij kan je zoon best wat goede raad geven. Dit was het dan. (Wat sarcastisch) Tot binnenkort misschien in ons bedrijf. Heren, het was mij zeer aangenaam.

PATRICK- Sommige concessiehouders zijn heel wat vriendelijk voor hun medegaragisten!

(Mevrouw Medusa vertrekt. met een wat spottende grijns-lach.)

VIC- Zij durft nogal.

PATRICK- Zij weet, dat de groten het voor het zeggen hebben. Zij was er fier over, dat garages als de onze één na één verdwijnen..

VIC- Wat zei zij over de onze?

PATRICK- Zij weet, dat wij het erg moeilijk hebben.

VIC- "Erg" moeilijk?

PATRICK- De laatste tijd werk ik met verlies. Ik kan mijn prijzen verhogen, maar dan zie ik hier misschien geen mens meer.

VIC- En snel moderniseren?

PATRICK- Dit helpt niet. De groten kunnen wij onmogelijk volgen. Iedereen vindt nu alles op de social media. Hier komen ze niet meer voor inlichtingen.

VIC- Het is gedaan voor de plaatselijke commercianten.

PATRICK- Drukkers, fotografen, kleermakers, schoenmakers, elektro-zaken, buurtwinkels, ze zijn er niet meer.

VIC- Wat ben jij van plan?

PATRICK- Hoelang kan ik nog verder werken met verlies? Waar ga ik nog aan vervangstukken geraken?

VIC- Jij geeft het op?

PATRICK- Kan ik nog anders?

VIC- Vijftig jaar lang hebben wij hier goed onze kost verdiend.

PATRICK- Met lang en hard werken.

VIC- Wij deden het graag.

PATRICK- Wij hadden nog hart voor onze klanten.

VIC- Mij heeft het zelfs mijn gezin gekost.

PATRICK- Bij mij is het ook bijna zover.

VIC- Nu zou hieraan een einde komen? Ik was zo fier, toen ik eraan begon. Een splinternieuwe garage, die ik zelf in mijn eentje uit de grond had gestampt.

PATRICK- De wereld verandert aan een nooit eerder gezien tempo. Maar of hij verbetert...?

VIC- Nog enkele superrijken hebben het voor het zeggen. De grote massa volgt hen gedwee, zij denkt zelfs niet meer na.

PATRICK- De mens telt niet meer.

VIC- Ga jij in, op het voorstel van Molenbergs?

PATRICK- Hier alles sluiten, en bij hem gaan werken? Hij zou nog-al triomferen.

VIC- Voor ons is dit een vernedering.

PATRICK- Die nog moeilijk valt te ontlopen.

VIC- Volgens die madam van zo-even moet jij dringend beslissen.

PATRICK- Bijscholing gaan volgen?

VIC- Ons benzinestation moet jij alleszins openhouden.

PATRICK- Dit is nog rendabel.

VIC- Genoeg om verder van te leven?

PATRICK- Nu er meer en meer elektrisch wordt gereden, gaat ook dit steeds achteruit.

VIC- Met het voortbestaan van ons tankstation, hoef jij de garage niet te verkopen of af te breken.

PATRICK- Als ik hier stop, ga jij mij dit dan kwalijk nemen?

VIC- Hoe zou ik? Jij beslist toch zelf over jouw toekomst.

PATRICK- Ga ik het mijzelf ooit kunnen vergeven?

VIC- Jij hebt hier altijd je best gedaan, jou treft geen schuld.

(Jef van Treeske verschijnt.)

JEF- Dag, allebei.

PATRICK- Ah neen, Jef! Nu niet!

JEF- Ik blijf maar eventjes.

PATRICK- Ook niet eventjes.

JEF- Ik loop jullie niet in de weg.

PATRICK- Jij stoort mij in mijn werk.

JEF- Zo druk is het hier op dit moment toch niet.

PATRICK- Nu niet!

JEF- Straks dan?

VIC- Ik ga met jou mee, Jef. Kom. Patrick moet kunnen nadenken.

JEF- Tot een volgende keer dan.

(Vic en Jef verlaten het bureau.)

PATRICK- Nadenken? Waarover valt er nog veel na te denken? Simpele mensen zoals Jef hebben het gemakkelijk. Zij hebben geen problemen. Zij hoeven niet na te denken.

(Erg opgetogen verschijnen Sandra en Nadia.)

SANDRA- Wij komen afscheid nemen.

NADIA- Vanavond nog zijn wij in Palma de Mallorca.

SANDRA- (Plagerig) Maar voor drie weken. Intussen amuseer jij je hier wel.

NADIA- Helaas in je eentje.

SANDRA- Het is nog niet te laat, om mee te gaan. Maar je moet je wel haasten.

NADIA- Is er nog wel een plaats vrij in het vliegtuig?

SANDRA- Anders verstopt hij zich maar in de bagageruimte.

NADIA- Jonas is in zijn nopjes. Drie weken lang met twee vrouwen! Eigenlijk heeft hij het al moeilijk genoeg met één.

SANDRA- Wij brengen je een cadeautje mee.

NADIA- Wat dacht jij van een truitje van FC Barcelona? Welke is jouw favoriete speler?

SANDRA- Of een speelgoedautootje van Ibiza? Is dit een merk, of een model?

NADIA- Een model van SEAT, meen ik

(Beiden bezien Patrick, maar deze reageert niet.)

SANDRA- Er is genoeg eten voor drie weken... in de diepvries. Je zoekt maar op de verpakking, hoelang je het moet opwarmen.

NADIA- Wanneer gebeurt hier de vuilnisophaling?

SANDRA- Op maandag. Niet vergeten op zondagavond de zakken buiten te zetten. De vuile was breng je op dinsdagochtend naar de wasserij.

NADIA- De planten in huis op tijd water geven.

SANDRA- Vergeet dit niet! En ook niet vergeten, jezelf op tijd en stond te verversen.

NADIA- Is het dit ongeveer?

SANDRA- Ons Imke in het oog houden! Sinds zij met die halve Beatle loopt, vertrouw ik haar voor geen haar meer.

PATRICK- Het adres van jullie hotel?

NADIA- Ik zal het hier noteren. Ik ken het vanbuiten.
(Nadia noteert.)

NADIA- (Plagerig) Ben jij van plan, ons na te komen?

SANDRA- Mijn kamer daar is maar éénpersoons.

NADIA- Dit is toch ideaal.

SANDRA- Dan slapen wij voor één keer nog eens dicht bij elkaar.

NADIA- Komt hij nooit meer over de brug?

SANDRA- Nooit meer is misschien "iets" overdreven. Maar het is wel erg lang geleden.
(Sandra geeft Patrick een afscheidskus.)

PATRICK- Dat was ook erg lang geleden.

SANDRA- Nu kan jij er weer tegen voor enkele weken.

PATRICK- Als jij terug thuiskomt, is deze garage er misschien niet meer.

SANDRA- (Geamuseerd) Ga jij ze afbreken?

PATRICK- Misschien opruimen. Wat vind jij hiervan?

SANDRA- Het is jouw garage. Jij doet hiermee, wat jij wil.

PATRICK- Jou interesseert het niet?

NADIA- Ik zal Patrick ook maar een afscheidskusje geven.

SANDRA- Van jou heeft hij het nog liever.

NADIA- Klopt dit, Patrick?
(Nadia kust Patrick.)

NADIA- Tot ziens, schoonbroertje.

VIJFDE TAFEREEL

(Vic smukt het bureau wat op met papieren bloemen, bloemenslingers, en lampionnetjes.)

VIC- (Met enige heimwee) Hier heb ik ooit andere werkzaamheden verricht. Dit is lang geleden.

(Frans verschijnt met zijn schoenendoos.)

FRANS- Ik zag beweging hier binnen. Ik dacht, hier moet ik even binnenwippen.

VIC- Weer op ronde met je schoenendoos?

FRANS- Het is nodig, Vic. In de Colruyt vertelden ze mij, dat deze garage voorgoed dicht is. Klopt dit?

VIC- Dit klopt.

FRANS- En jij bent ze nog aan het versieren?

VIC- Vandaag viert Patrick zijn vijftigste verjaardag. Zoiets kunnen wij niet ongemerkt laten voorbijgaan.

FRANS- Het is dus voorgoed gedaan met jullie garage? Hoe komt dit aan bij Patrick?

VIC- Niet prettig natuurlijk.

FRANS- Het is zijn eigen schuld.

VIC- Wablief?

FRANS- Ah ja, Vic. Hoe dikwijls heb ik Patrick gezegd, dat hij wat meer reclame moest maken. Hij heeft nooit willen luisteren.

VIC- Al die reclameboekjes zijn weggesmeten geld!

FRANS- De ondernemingen die erin staan, leven nog allemaal.

VIC- Het bedrijfsleven is helemaal naar de knoppen. Enkele superrijke dicteren de wetten, de rest gaat één na één naar de knoppen.

FRANS- Allee, Vic. Zie eens, wat een grote zaken er overal uit de grond rijzen.

VIC- Stuk voor stuk komen die uit Frankrijk, Duitsland of Holland. Onze eigen mensen komen haast nergens meer aan de bak.

FRANS- Is het waar, dat Patrick nu werkt bij Molenbergs?

- VIC- Hij moet zorgen, dat hij in leven blijft. Voor pensioen is het nog veel te vroeg.
- FRANS- Hij aardt daar waarschijnlijk niet gemakkelijk?
- VIC- Waarom niet?
- FRANS- Hier kon hij alles doen op zijn gemak. Ginds zal hij moeten luisteren.
- VIC- Hier stond hij er helemaal alleen voor. Hier moest hij veel harder werken.
- FRANS- (Ongelovig) Alle, Vic.
- VIC- Jij kunt hier niet van meespreken, jij hebt nooit een garage gehad.
- FRANS- Ik zie toch, wat ik zie.
- VIC- Wat is er deze keer aan de hand? Jij bent nog eens op ronde met je schoenendoos.
- FRANS- Groot voetbaltoernooi voor caféploegen! Twaalf cafés hebben ingeschreven.
- VIC- Jij gaat hiervoor op ronde?
- FRANS- Ik moet wel, Vic. Mijn zoon voetbalt mee in een van die ploegen.
- VIC- (Lichtjes plagerig) Jijzelf niet meer?
- FRANS- Ik heb mij kandidaat gesteld voor linesman (Hij spreekt dit uit op zijn Vlaams).
- VIC- Kan jij dit?
- FRANS- Met een vlagje zwaaien? Wie kan dit niet?
- VIC- Je moet wel zwaaien op het juiste moment.
- ~~FRANS~~
VIC- Zo nauw komt dit niet. Dat toernooi komt er toch maar, enkel en alleen om de cafés te doen draaien.
- (Imke en Maarten verschijnen. Enkele keren gaan zij in en uit, om belegde broodjes, taarten en koffie-thermossen te brengen. In het verdere verloop dekken zij samen de tafel.)
- FRANS- Holala! Dit ziet er lekker uit! Hebben jullie geen bord te veel? Of een man te kort?
- VIC- Het is een familiefeest, Frans.
- FRANS- (Geamuseerd) Ik wil wel een avondje doorgaan voor de zatte nonkel.

VIC- Die kunnen wij missen!

FRANS- (Gemeend) Ik kan hier wel een handje toesteken. Zo'n haast heb ik niet vandaag.

VIC- Jullie hebben alles gevonden?

IMKE- De belegde broodjes en de taarten zijn er.

MAARTEN- En de koffie is al klaar.

VIC- Voor de nodige dranken heb ik vanmiddag al¹gezorgd.
(Erg opgewonden verschijnt Nadia.)

NADIA- Waar is Patrick?

VIC- Naar zijn werk bij Molenbergs.

NADIA- En waar is Sandra?

VIC- Dit zou "ik" aan "jou" moeten vragen. Jullie zijn samen vertrokken naar Palma de Mallorca.

NADIA- Zij is er niet meer!

VIC- Is zij verongelukt?

NADIA- Veel erger! Zij is ervandoor! Met Jonas!

FRANS- Wie is Jonas?

MAARTEN- Haar man.

VIC- Frans, het is nu niet het moment, om ons te komen storen.

FRANS- Mij interesseert het ook, wat er met Sandra aan de hand is.

VIC- Jij hebt hier niets mee te maken. Jij behoort niet tot de familie.

FRANS- De zatte nonkel!
(Maarten houdt de voordeur open.)

MAARTEN- Vooruit, Frans.
(Wat aarzelend en ontgoocheld verlaat Frans het bureau. Nog even keert hij op zijn stappen terug.)

FRANS- Mijn schoenendoos! En het reclamegeld voor ons grote voetbaltoernooi!
(Frans is vertrokken.)

VIC- Vertel eens vlug! Wat is er aan de hand?

NADIA- Sandra is er met Jonas vandoor!

VIC- Waar naartoe?

NADIA- (Erg opgewonden) Dit moet je mij vragen! Gisteravond nog zijn wij met zijn drieën samen op stap geweest tot in de vroege uurtjes. Vanmorgen werd ik wakker van de dorst. Ik zeg: "Jonas, haal mij eens een glas water." Geen reactie! Ik voel. De plaats naast mij is leeg. Eerst dacht ik nog: "Hij is naar het toilet." Maar hij kwam niet terug.

IMKE- De plaats naast jou was al koud?

NADIA- In Palma was het op dat ogenblik 28 graden.

MAARTEN- Jij bent zelf opgestaan?

NADIA- Pas na een tijdje. Ik was nog doodop van de avond voordien. Ik uit mijn bed! Naar de zitkamer, het toilet, het keukentje! Nergens een Jonas te bespeuren! Ik keer terug naar mijn bed! Aan de kant van Jonas, geen pantoffels. Geen sokken op de grond. Geen kleren aan de kapstok. Ik trek zijn kleerkast open, die is helemaal leeg.

VIC- Jij had meteen door, wat er aan de hand was!

NADIA- Bijlange niet! Ik dacht, dat hij al een paar dagen van tevoren zijn koffers aan het pakken was voor onze terugreis.

MAARTEN- En die koffers?

NADIA- Allebei verdwenen! Ik dacht: "Dit moet ik gaan vertellen aan onze Sandra." Ik dus in mijn peignoir naar haar kamer. Ik klop daar aan! Zij doet niet open!

IMKE- Jij naar binnen!

NADIA- Haar deur was op slot. Ik maar kloppen! In de andere kamers werd iedereen wakker. Ik dacht: "Onze Sandra heeft iets aan de hand." Die deur moet open! Ik dus in volle vaart naar beneden, naar de receptie! Ik vraag de receptioniste de sleutels van kamer 26. Ik zeg haar: "Mijn zuster heeft daar iets aan de hand." "Ik denk het niet," zegt zij. "Die mevrouw is vanmorgen heel vroeg al vertrokken met een man."

IMKE- Nonkel Jonas?

NADIA- Allebei goed gepakt en gezakt! Zij hadden zelfs geen tijd meer gemaakt, om te ontbijten. Zij hadden een taxi besteld naar de luchthaven.

- MAARTEN- Eindelijk kreeg jij door, wat er aan de hand was?
- NADIA- Pas toen ik de grijnslach van de receptioniste in het oog kreeg, viel mijn frank. Ik mijn peignoir uit, en mijn kleren aan! Vlug mijn koffers gepakt! Een taxi gebeld! Toen ik eindelijk aankwam op de luchthaven, was er geen Jonas of Sandra meer te bekennen. Het vliegtuig naar Barcelona hing al in de lucht. Beiden hadden ze hiervoor geboekt.
- IMKE- Ons ma, met een andere man!
- NADIA- Ja, mijn man!
- MAARTEN- Hoe gaan wij dit aan pa vertellen?
- VIC- Wij zwijgen erover!
- NADIA- (Duidelijk niet akkoord) Waarom?
- VIC- Patrick wordt vandaag 50 jaar. Wij gaan zijn verjaardag niet bederven!
- NADIA- Wij zullen het hem moeten vertellen!
- VIC- Dit kan evengoed morgenvroeg!
- IMKE- Zoiets ^{gaat} ~~ga~~ pa ons kwalijk nemen.
- VIC- Denken jullie, dat hij ook maar één hap door zijn keel krijgt, als hij dit nieuws verneemt?
- NADIA- Het gaat hier niet om Patrick! Maar om Jonas en Sandra! Wat spoken die twee momenteel samen uit? Ik durf er niet aan denken! Hieraan moet zo snel mogelijk een einde worden gemaakt! Waar kan ik Patrick vinden?
- VIC- Jij blijft hier! Patrick is nu op zijn werk! Jij gaat daar geen onrust stoken!
- NADIA- Zoiets had ik van mijn eigen zuster nooit verwacht.
- MAARTEN- Wie zegt er, dat ma de schuldige is?
- NADIA- Als zij door Jonas is geschaakt, heeft zij zich in ieder geval maar weinig verzet!
- VIC- Het verjaardagsfeest van Patrick moet doorgaan! (Tot Nadia) Wat ben jij van plan?
- NADIA- (Verontwaardigd) Jij weet dit niet?
- VIC- Als jij hier blijft, hou jij in ieder geval je mond over die affaire van Jonas met Sandra!
- MAARTEN- Als pa tante Nadia hier ziet, gaat hij wel vragen naar ma.

- IMKE- Jij staat er voortaan alleen voor? Ik ook. Toen Dennis, mijn vriend, vernam, dat ik niet mee mocht naar de Verenigde Staten, heeft hij meteen een andere opgescharreld.
- VIC- Zomaar de eerste de beste?
- IMKE- De beste zeker niet! Die heeft hij hier achtergelaten!
- VIC- (Tot Nadia) Hoe ben jij nu hier geraakt?
- NADIA- Met het eerstvolgende vliegtuig ben ik die twee achterna gevlogen. In Barcelona heb ik heel de luchthaven afgezocht. Ik heb navraag gedaan, of die twee daar iets hadden geboekt.
- MAARTEN- Vergeefs?
- NADIA- Ik dacht: "Ofwel logeren die twee hier samen ergens in een hotel. Ofwel zijn ze ergens in een ver land samen ondergedoken."
- MAARTEN- Barcelona is vergeven van de hotels. Ze daar proberen te vinden, is zoeken naar een spel in een hooiberg.
- NADIA- Daarom ben ik meteen verder gereisd naar huis.
- VIC- Daar vond je ze ook niet?
- NADIA- Dan was ik hier nu niet!
- VIC- Ik vind, dat jij nu best naar huis gaat. Misschien arriveren zij daar, of stuurt Jonas een berichtje.
- NADIA- Jij wil mij hier weg?
- VIC- Bijlange niet.
- NADIA- En als die twee hier arriveren?
- VIC- Dan verwittigen wij je meteen.
- NADIA- Heel zeker?
- VIC- Beloofd!
- NADIA- Ook als Sandra hier alleen verschijnt, wil ik dit vernemen!
- VIC- Afgesproken!
- NADIA- (Zuchtend) Onze Sandra! (Opgewonden) Van je eigen familie moet je het hebben! Als ik haar nog ooit te pakken krijg, gaat zij er niet goed van zijn!
- (Sandra verschijnt.)

IMKE- Ma?

MAARTEN- Ma!

NADIA- Vanwaar kom jij?

SANDRA- Dit moet jij vragen! Wij zijn toch samen vertrokken.

NADIA- Maar niet samen thuisgekomen! Waar is Jonas?

SANDRA- Dit weet ik niet.

NADIA- Jullie waren toch samen.

SANDRA- Niet voor lang.

NADIA- Is hij ook thuis?

SANDRA- Dit weet ik niet.

NADIA- Nu nog mooier!

VIC- Nadia vetelde ons, dat jij er met hem vandoor was.

SANDRA- Hij met mij.

IMKE- Hoe kon jij zoiets doen?

SANDRA- Dit vraag ik mij zelf ook af.

IMKE- Ben jij dan geen haar beter dan Dennis?

MAARTEN- (Lichtjes kijkend) Laat ma vertellen!

SANDRA- Gisteravond waren wij met zijn drieën op stap.

IMKE- Jij, tante Nadia en nonkel Jonas?

SANDRA- Ja. Een gat in de nacht stelde Jonas mij voor, vannacht samen ervandoor te gaan.

MAARTEN- Naar waar?

SANDRA- De Canarische Eilanden.

IMKE- Zonder tante Nadia?

SANDRA- "Hij" stelde dit voor.

IMKE- Voorgoed?

SANDRA- Zover waren wij nog niet afgesproken. Die nacht nog zou hij mij in mijn kamer komen oppikken.

IMKE- (Ongelovig) Jij ging hiermee akkoord?

SANDRA- Ik had te veel gedronken.

MAARTEN- Dit is niet jouw gewoonte.

SANDRA- Op het tafeltje voor Jonas en mij stonden zes lege wijnflessen.

MAARTEN- Voor jullie twee alleen?

SANDRA- Dit denk ik toch. Ik herinner mij niet, dat wij er een van hadden omgestoten. Ik lag nog maar even in bed, toen er aanhoudend aan de deur van mijn kamer werd gemorreld. Jonas! Ik doe open, en daar staat hij. Gepakt en gezakt! Hij komt mij ophalen voor de Canarische Eilanden. Veel herinnerde ik mij niet meer van onze afspraak. Jonas begint meteen mijn koffers te pakken. Hiermee was hij al klaar, voor ik mij fatsoenlijk had aangekleed. Ik wil hem nog vragen, die reis wat uit te stellen. Maar hij weigert. "Dadelijk is Nadia wakker!" Ik mij heel even gewassen! Hij met al mijn bagage naar beneden! Als ik wat later zelf beneden kom, zijn wij al uitgeschreven, en heeft hij al een taxi besteld.

NADIA- Jij deed geen moeite, om hem tot andere gedachten te brengen?

SANDRA- Pas in de taxi op weg naar de luchthaven beseft ik, waarmee wij bezig waren.

IMKE- Jij kon toen nog terug.

SANDRA- Mij ten opzichte van Jan en alleman belachelijk maken?

IMKE- Dit was jij al!

SANDRA- Wij namen het vliegtuig naar Barcelona. Daar ging Jonas onze verdere reis boeken. Even liet hij mij alleen. Als de bliksem ben ik er dan vandoor gegaan. Ik heb een taxi genomen naar het station!, en daar de sneltrein richting Parijs.

NADIA- En Jonas?

SANDRA- Waar die is gebleven, weet ik niet. Tijdens mijn vlucht in de luchthaven, kon ik toch niet omkijken!

NADIA- Jij hebt je niet meer om hem bekommerd?

SANDRA- Hoe kon ik dan weggeraken?

NADIA- Eerst wil jij met hem een nieuw leven beginnen, en plots laat jij hem zomaar in de steek?

SANDRA- Wie zegt er, dat ik met hem een nieuw leven wou beginnen?

NADIA- Jullie vlucht samen naar de Canarische Eilanden!

SANDRA- Van mijn kant gebeurde dit met een zatte kop.

NADIA- Moesten jullie zoveel drinken?

SANDRA- Ja.

NADIA- En de reden?

SANDRA- Die reden was jij! Jonas en ik hebben daar in die bar in Palma uren lang zitten drinken, omdat wij op jou moesten wachten! Uren lang heb jij daar met die aanstellerige Spanjaard, die Alexandro, op de dansvloer staan onnozel doen!

NADIA- Dansen!

SANDRA- Onnozel doen! Als een onnozele kip en een al even onnozele haan, die mekaar het hof stonden te maken!

NADIA- Ik heb hem nooit uitgenodigd! Hij mij!

SANDRA- Ik heb Jonas niets voorgesteld! Hij mij!

NADIA- Jij ging wel met hem mee!

SANDRA- Jij toch ook met die Alexandro! Dat duurde uren en uren! Wat jullie daar samen stonden te doen, was ook niet altijd even proper!

VIC- Het is nu voorbij. Alles is weer in orde.

NADIA- En Jonas dan?

VIC- Die zit in zijn eentje op de Canarische Eilanden.

MAARTEN- Of thuis op jou te wachten.

NADIA- Bijna drie weken aan een stuk sleept hij mij in Palma mee van de ene kerk naar de andere, van de ene begrafenis naar de andere. En ineens begint die katholiek mij te dumpen!

SANDRA- Dit is niet gebeurd.

NADIA- Wel als het alleen van hem had afgehangen!

VIC- Twee zussen gaan toch geen ruzie maken?

IMKE- Zeker niet voor een man! Geen enkele van dit soort is zo-iets waard!

VIC- Dadelijk vieren wij de vijftigste verjaardag van Patrick.

SANDRA- Waarom moet dit hier gebeuren? Thuis is het toch veel gezelliger.

VIC- Sinds hij deze garage voorgoed heeft moeten sluiten, is Patrick hier niet meer geweest. Hij heeft volop heimwee naar hier, maar hij durft zich hier niet meer laten zien. Nu kan hij wel naar hier komen zonder gezichtsverlies.

Het gaat hem deugd doen.

NADIA- Wat gaat hij zeggen, als hij die affaire verneemt tussen Sandra en Jonas?

VIC- Wij gaan hem dit natuurlijk niet vertellen!

MAARTEN- Ooit gaat hij het toch te weten komen.

VIC- Dit moeten wij tot elke prijs vermijden!

NADIA- Jij denkt, dat ik Jonas niet eens goed op zijn nummer ga zetten?

VIC- Doe dit dan bij jou thuis!

NADIA- En dat ik hier nog ooit ga verschijnen in gezelschap van Jonas?

VIC- Waarom niet?

NADIA- De haan weer bij de kip komen zetten?

SANDRA- (Wat verontwaardigd) Alsjeblieft, Nadia!

VIC- Wij doen precies, of er daar in Palma de Mallorca niets is gebeurd!

NADIA- Ik denk niet, dat ik mij kan inhouden!

MAARTEN- Alles komt ooit aan het licht, opa. Waarom pa nu dom houden?

VIC- Deze verjaardag moet voor hem één groot feest worden!

IMKE- Jij kan ook zwijgen, tante Nadia?

NADIA- Ik ga proberen, mijn lippen en mijn tanden op elkaar te houden!

(De gsm van Nadia rinkelt.)

NADIA- (In gsm) Met Nadia... Ik kom meteen!

(Meteen bergt Nadia haar gsm op.)

NADIA- Een van onze lijkdragers! Jonas is net thuis gearriveerd! Ik ga hem meteen zijn soep uitscheppen!

VIC- (Geamuseerd) Jij denkt, dat hij is uitgehongerd?

NADIA- Zijn soep krijgt hij in ieder geval!

SANDRA- Moet dit echt?

NADIA- En met jou spreek ik ook nog wel eens een hartig woord!

Maar eerst die schuinsmarcheerder! Ik hoop voor hem, dat er lijkdragers genoeg aanwezig zijn! Tot ziens!

(Meteen verdwijnt Nadia.)

VIC- Een hele opluchting! Zwijgen over die affaire van Palma wordt nu heel wat gemakkelijker.

MAARTEN- Van ons gaat pa hierover niets te weten komen.

(Patrick verschijnt. Hij heeft een blauw oog. Meteen gaan de anderen aan het zingen.)

"Lang zal hij leven, lang zal hij leven.
Lang zal hij leven in de gloria,
in de gloria, in de gloria."
Hiep, hiep, hiep Hoera!
Hiep, hiep, hiep Hoera!
Hiep, hiep, hiep, Hoera!

(Applaus.)

PATRICK- (Tot Sandra) Jij bent er ook?

SANDRA- Ik ben net terug van Palma de Mallorca.

PATRICK- Jij was er toch vandoor met Jonas.

VIC- (Probeert de situatie nog te redden) Waar haal jij zo-
iets?

PATRICK- Onderweg van mijn werk naar huis sprong ik nog even binnen bij traiteur Gaston, voor wat charcuterie voor morgen. Frans van Pol kwam daar binnen met zijn schoenendoos. Hij vertelde mij, dat jij ervandoor was met Jonas. Voorgoed.

VIC- De zeverkloot!

MAARTEN- Wij moeten eerlijk blijven tegenover pa, opa. Bijna was het zover, pa. Jonas en ma waren even de kluts kwijt.

IMKE- Gelukkig hebben zij op het laatste nippertje, die kluts teruggevonden.

SANDRA- (Bezorgd) Wat is er met je oog?

PATRICK- Dat is wat blauw.

VIC- Tegen een deur gelopen?

PATRICK- Wat gevochten.

VIC- Toch niet op je werk?

PATRICK- Jawel.

VIC- Toch niet met je baas?

PATRICK- Neen, neen. Die krijgen wij daar nooit te zien. Omdat ik nog niet klaar ben met de bijscholing "moderne wagens", mag ik nog maar alleen aan oude benzine wagens werken. Sommigen van mijn werkmakkers noemen mij daarom "de old-timer".

VIC- Hoe durven zij!

PATRICK- Ik trek het mij niet aan. Maar dan is er een van hen de wagens die ik had hersteld, beginnen te saboteren. Vanmiddag heb ik hem op heterdaad betrapt. Wij zijn toen even op de vuist gegaan. Zonder veel erg.

SANDRA- Jij hebt een blauw oog! Jij bent dit toch aan je baas gaan vertellen?

PATRICK- Neen.

SANDRA- Waarom niet?

PATRICK- Die andere heeft nu twee blauwe ogen. Hij herbegint niet meer. Toen ik hem op zijn gezicht aan het trommelen was, dacht ik aan jou.

SANDRA- Jij dacht, dat jij mij op mijn gezicht sloeg?

PATRICK- Bijlange niet. Ik wou jou bewijzen, dat er meer in mij zit, dan jij vermoedt. Ik wou jou eens bewijzen, dat ik een man ben.

IMKE- (Lichtjes geamuseerd) Dit heeft ma toch al zo vaak ondervonden.

SANDRA- Dit was echt niet nodig, Patrick.

PATRICK- Ik ben nu een garage armer, maar ik ga elders mijn best doen. Al die jaren heb ik je wat verwaarloosd. Ik dacht alleen aan mijn garage. Nu ga ik echt tijd maken voor jou.

SANDRA- Zelf heb ik jou ook altijd verkeerd beoordeeld. Dit spijt mij.

MAARTEN- Al dat zelfverwijt! Zouden wij niet beter aan eten gaan denken?

IMKE- Vanavond vieren wij hier samen jouw vijftigste verjaardag, pa.

PATRICK- Ik word oud.

VIC- Wacht maar eens, tot je de zeventig bent gepasseerd!

IMKE- Bij een echte "verzoening" past een kus, pa.

PATRICK- Geef er mij dan maar gauw een.

IMKE- De "verzoening" tussen jou en ma!

PATRICK- Dat is voor straks.

IMKE- Dan komt er weer niets van! Nu!

MAARTEN- Ik zou dit ook nog eens willen zien. En kus tussen pa en ma, hoeveel jaren is dit geleden?

PATRICK- (Geamuseerd tot Sandra) Zullen wij dan toch maar...?

SANDRA- (Geamuseerd) Om de anderen een plezier te doen.

(Patrick en Sandra staan op het punt mekaar een kus te geven. Jef verschijnt.)

JEF- Dag, allemaal.

PATRICK- Ah neen! Nu niet, Jef!

JEF- Ik blijf maar heel eventjes.

PATRICK- Ook niet heel eventjes!

JEF- (Op Patrick en Sandra doelend) Ik loop jullie niet in de weg.
